

3542

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும்வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

முப்பத்தாறந்தொகுதி.

Vol. 36.

வெகுதானிய—பிரமதிஸ்ரீ

1938-39.

பத்திராசிரியர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை,

மதுரை.

முப்பத்தாறாந்தொகுதியுள்ளுறை.

விஷயம்.	எழுதியவர்.	பக்கம்.
அபிஷேகநாடகம்:—	ஸ்ரீ. V. S. ராமஸ்வாமி சாஸ்திரியார், B.A., B.L.	௩௩
அருணாசலக்கவிராயர் (மு.ரா.):—	ஸ்ரீ. ராவ்லாஹெப். வெ. ப. சுப்பிர மணியமுதலியார் (G.B.V.C.)	௨௨௪
அறுபதினாயிரம்:—	ஸ்ரீ. பெ. நா. அப்புஸ்வாமி ஐயர், B.A., B.L.	௧௨௧, ௧௬௭, ௨௦௫, ௨௬௬, ௨௮௧
அனுதாபக்குறிப்பு:—பத்திராகிரியர். ✓		௨௨௧, ௪௫௬
இரங்கற்பாக்கள்:—ஸ்ரீ. சு. நல்லசிவன்பிள்ளை.		௨௨௨
இராமசெயம்:—	T. K. இராமாநுஜையங்கார், உதவிப் பத்திராகிரியர் ச௬௫, ௪௬௮, ௫௦௫	
(இராமாயணத்திருப்புகழ்)		
இரும்புதல் என்னும் வைப்புத்தலம்:—	ஸ்ரீ. வை. சுந்தரேசவாண்டையார்	௧௧
ஒரு உபசாரப்பத்திரம்:—சென்னைத் தமிழ்வாலிபர்ச்சங்கம்		௨௪௦
ஒரு குறிப்பு:—உதவிப்பத்திராகிரியர்.		௧௮௪
ஒரு சிற்றூராய்ச்சி:—உதவிப்பத்திராகிரியர்.		௧௦௩
ஒரு திருத்தம்:—ஸ்ரீ. வை. சுந்தரேசவாண்டையார்		௪௩௦
ஒரு வெள்ளிவிழா வெளியீடு:—பத்திராகிரியர்.		௩௬௧
ஒரு வேண்டுகோள்:—ஸ்ரீ. வை. சுந்தரேசவாண்டையார்		௩௮௩
கம்பராமாயண சாரம்:—	ஸ்ரீ. ராவ்லாஹிப். வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார். (G.B.V.C.) ௧, ௬௫, ௧௦௫, ௧௫௫, ௧௬௩, ௨௪௬, ௨௮௬, ௩௧௩, ௩௬௬, ௪௨௧, ௪௪௧, ௪௮௬.	
கார்தைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் 28-ஆவது ஆண்டுவிழா அழைப்பும் நிகழ்ச்சி நிரலும்.)	கார்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர்	௪௧௮
ஞானியார்கவாமிகள் பொன்விழாவிண்ணப்பம்:—		௪௮௬
தண்டியலங்காரம்:—ஸ்ரீ. S. சோமசுந்தரதேசிகர்		௩௮௫
தனித்தமிழ்ப்பரிசைக் தேர்ச்சிக்குறிப்பு:— ✓		௩௬௮
தேசிகமாலை:—ஸ்ரீ. ப. ரெ. திருமலைஐயங்கார்.		௫௨௧
தொல்காப்பியப் பொருட்பகுதி:—	ஸ்ரீ. ச. சோமசுந்தரபாரதியார், M.A., B.L.	௨௬௧

பரதநாட்டியம் அல்லது நாட்டியக்கலை:—	} ஸ்ரீ டாக்டர் A. சீதாராம். சௌ
பழந்தமிழகத்தின் தெற்கெல்லை:—	
பழனிக்கோவை:—	} T. K. இராமாநுஜையங்கார், உதவிப்பத்திராசிரியர். உரு, கூக, கரு, கரு, 202, 200, 200, 200, 200
பிழையும் திருத்தமும்:—	ருரு
பெறலரும்பிறப்புடையார்:—பத்திராசிரியர்.	உரு
பொன்பரப்பினன் மகதைப்பெருமான்:-	} ஸ்ரீ. S. சோமசுந்தரதேசிகர். ௭௩
மதிப்புரை:- ௩௨, ௧௮௧, ௨௩௧, ௨௭௧, ௩௬௩, ௪௧௭, ௪௩௭, ௪௮௮, ௩௩௩.	
யவனர்வரலாறு:-	} ஸ்ரீ. த. இராமநாதபிள்ளை, B.A. (LOND.) கூ, ௮௩, ௧௩௩, ௧௬௧, ௨௪௩
வான்மீகரும் தமிழும்:—	
ஸரஸ்வதிகண்டாபரணம் (கலைமகள்சமுத்தணி):-	} ஸ்ரீ. V. S. ராமஸ்வாமிசாஸ்திரியார், B.A., B.L. ௩௮, ௧௪௩, ௧௭௭, ௨00, ௨௪௧, ௩௩௩, ௪௧௧, ௪௩௧, ௪௪௭, ௩0௧.

அநுபந்தம்.

I. விஷயங்கள்.

- ஆங்கிலகலாசாலைத்தமிழ்ப்பரிசைத்தேர்ச்சிக்குறிப்பு:—(பகுதி-௧௦)
பக். 1—27
- கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் 28-வது ஆண்டுவிழா நிகழ்ச்சி:—
பகுதி-௧௦. பக். 28
- மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் வரவுசெலவுகணக்கு:— பகுதி ௧—௭

II. நூல்.

[முற்றுப்பெறாதது.]

குருகைமான்மியம்:—T. K. இராமாநுஜையங்கார், உதவிப்பத்திராசிரியர். பகுதி. ௪, ௬, ௭, ௯, ௧0, ௧௧,

உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௩௬] வெகுதானியவரு கார்த்திகைமீ [பகுதி-க.
Vol. 36. November-December 1938. No. 1.

கம்பராமாயண சாரம்.

[௩௫-ஆம் தொதியின் ௧௬௫-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

கடலணை வருணனை

[நான் செய்துமுடித்த கடலணை, 'சீதாதேவியைக் காணக் கடலைக்கடக்கக் கருதுவோர்களே! என் முதுகின்மீது ஏறி நடந்து செல்லுங்கள்' என்று ஆகிசேடன் கடல்மீது படுத்துக்கிடந்தான் போன்றிருந்தது. அன்றியும் இலங்கையாகிய மாது, அரக்கர் கொடுமையைப் பொறுக்கமாட்டாதவளாய், அவர்களை நாசஞ்செய்யக் கூடிய வானரசேனையை 'வருக' என்றழைக்குஞ் சைகையாக நீட்டிய கையையும் ஒத்திருந்தது. சிதறுண்டுகிடந்த பலநிறமணிகள் விளங்குகின்ற அந்த அணை, கருங்கடலிடையே காணப்படுவது, ஏழுவருணமுடைய இந்தியவில் நீலவானினிடையே தோன்றுவதை யொத்தது.

அணைமுடிந்தது இராமனுக்கு அறிவிக்கப்படுதல்

சக்கிரீவ விபீடனாதிபேரர் இராமனிடம்சென்று பத்து யோசனை அகலமும் னூறுபேசனை நீளமுமாகக் கடலணைகட்டி முடிக்கப்பட்டதென்று தெரிவித்தார்கள்.]

சேதுபந்தன்படலம் முற்றுப்பெற்றது.

ஒற்றுக்கேள்விப்படலம்

(இராவணன், பகைவர் பலாபலங்களைத் தெரிந்துவந்த ஒற்றர்கள் கூறிய) ஒற்றுச்செய்திகளைக் கேள்வியுற்றதைக் கூறுவது.

[ஒற்று - வேவு. ஒற்றர் - வேவுகாரர்.]

இராமன் சேதுகட்டிய நளனுக்குச் சிறப்புச்சேய்தல்.

[இராமபிரான், கடலணை கட்டிமுடிந்ததென்று சொன்ன சக்கிரீவ ஷிபீடணர்களுக்கு, நன்றியுணர்ச்சியோடுசெய்யும் வெகுமானமாக, அன்புபுலப்பட, அவர்களை ஆலிங்கனஞ்செய்து அந்த அணையைக் காணச் சென்றான்; சீதாதேவியை அடைதற்கு வழியாக அமைந்த அந்த அணையை அவளையே அடைந்தாற்போல அடைந்து களிப்புற்றான்; 'பிரமனே கட்டமுயன்றாலும் பல நெடுநாள்களில் முடியாத தன்மையது, நளன் மூன்றுநாளில் முடித்த அணை' யென்று வியந்து, 'இலங்கை ஏழு கடலினிறுதியிலிருந்தாலும் அதனை அடையவும் அணைகட்டவல்லவன் இவன்' என்று புனைந்து புகன்று, அவனை நெஞ்சாரத் தழுவித் தனக்கு வருணன் சமர்ப்பித்த மணிமாலையையும் வேறு வெகுமதிகளையும் அளித்தான்.

இராமன்முதலியோர் சேதுமீது இலங்கைக் கேதுதல்

பின்பு, இராமன், ஷிபீடணன் முன் அணியிலும், அனுமான் பின்னணியிலும் செல்ல, இலக்குமணன் அடுத்துவர, அணைமீது இலங்கை நோக்கிச் சென்றான். அந்த அணைமீது நீண்டுசெல்லும் வானரசேனை, கடலோடு கீலக்கச்செல்லும் நீண்ட காவிரிந்தியையும், அணையின் இருகருங்கும் எழுந்து விளங்கும் அலைப்பரப்புக்கள் காவிரியின் இருகரைகளிலும் வளருஞ் சோலைகளையும் ஒத்திருந்தன.

இலங்கையை அடைந்து சுவேலமலைமீது தங்கல்

இராமன்மீது வெயில்விழாமல் சந்தனமரங்களைக் குடையாகப் பிடித்தும் குங்குமமரங்களைச் சாமரையாக அசைத்தும் விடாய் ஆற்றிச் சென்றார்கள், அவனருகிற்சென்ற வானரர்கள். இவ்வாறாக

இராமன், சேனையோடு கடலைக் கடந்து, இலங்கைக் கரையை அடைந்து அங்குள்ள சுவேலமலைமீது தங்கினான். இராமன் ஆணைப்படி, சேனைத்தலைவனான நீலன், நளனைக்கொண்டு இராமனுக்கு ஒரு பர்ணசாலையும் மற்றைத் தலைவர்களுக்கு அவரவர்தகுதிக்குத்தக்க பாடிவிடுகளும சமைக்க, அவர்கள் அந்தத் தங்கிடங்களில் அமர்ந்தார்கள்.

சூரியாத்தமனமும் சந்திரோதயமும்

வானரர் அணைகட்டுதற்கு மலைகளைக் கடலிலிட்டபொழுது, கடலினின்று தெறித்துத் தன்மேனிமீது படிந்த கடல்நீருப்பினாலுண்டான கறையைக் கழுவுவான்போலச் சூரியன் மேற்றிசைக் கடலில் வீழ்ந்து அத்தமனமானான். பின் அந்த மேற்றிசையிலே காமன், இராமன்மீது பாணப்பிரயோகஞ்செய்ய வளைத்த வில்லைப் போலப் பிறைச்சந்திரன் விளங்கலுற்றது. அது, தென்றற்காற்று செவ்வந்திவானம் சித்தசனது அம்பு ஆகியவற்றிலும் அதிக வெம்மையுடையதாய்(ச் செந்நெருப்பினும் மிக்க சூடுடைய வெண்ணெருப்புப்போன்ற வெண்ணிலாவை வீசுவதாய்) விளங்கியது.]

சீதை பிரிந்த இராமன்மேல் நிலவு உலவுதல் மயில் அகன்ற மலைமேல்
அரவுதவழ்தல்போலுமெனல்

31 செயிர்ப்பினு மழகு செய்யுந் திருமுகத் தணங்கைத் தீர்ந்து
துயிற்சுவை மறந்தான்¹ நேளிற² மூநிலாத் தவமுந்³ தோற்றம்
மயிற்சுவம் பிரிந்த தேன்ன⁴ மரகத மலைமேன் மெள்ள⁵
உயிர்ப்புடை வெள்ளைப் பிள்ளை வாளரா ளூர்வ போன்ற⁶.

கொண்டுகூட்டு: செயிர்ப்பினும் அழகுசெய்யும் திருமுகத்து அணங்கைத் தீர்ந்து (அதனால்) துயிற்சுவை மறந்தானது தோளில் தூநிலாத் தவமும் தோற்றம், மயிற்சுவம் பிரிந்தது என்ன மரகதமலைமேல் உயிர்ப்புடை வெள்ளைப்பிள்ளை வாளரா மெள்ள ஊர்வ போன்ற(து).

பொருள்: கோபித்தாலும் அழகாயிருக்கின்ற முகமுடையவளான சீதாதேவியைப் பிரிந்து, அதனால் (மற்றெல்லாரும் நித்தமும் அனுபவிப்பதான) நித்திரையின்பத்தை (நெடுநாள் அறியாது) மறந்துபோனவனான இராமபிரானதுதோளின்மீது நிலவு உலவுங்காட்சி, மயில் நீங்கிய மலைமீது வெள்ளைவண்ணப் பிள்ளைப்பாம்பு மெள்ள மெள்ள ஊரும் தோற்றத்தை ஒத்தது.

செயிர்த்தல் - கோபித்தல். தீர்தல் - நீக்குதல். தூயில் - தூக்கம். உயிர்ப்பு - சுவாசம். ஊர்வது ஊர்வ என வந்தது செய்யுள்விகாரம்.

‘செயிர்ப்பினும் அழகுசெய்யுந் திருமுகத்தணங்கு’ என்ற இனிய கருத்தைக் கருப்பமாகக் கொண்டது, இரத்திரன் அகலிகையை நோக்கிக் கூறுவதாகவுள்ள இதன்மீழ்வரும் அகலிகைவெண்பாப் பாட்டு:

சீறும் நினதுமுகம், தேனார் குறுமுறுவல்
வீறும் முகத்தின் மிகவினிது; சீறியுரை
வன்சொல்பிற மாதர் மகிழ்கூர்ந் தியம்புகின்ற
இன்சொலினும் சால இனிது.

சீதை வினையாடும் இராமன் தோளுக்கு மயில் நடமாடும் மலையும், அவள் பிரிந்த அவன் தோளுக்கு மயில் நீங்கிய மலையும், சீதையோடு கூடியிருக்குமளவும் அச்சுறுத்தித் துன்பஞ்செய்யாத நிலவுக்கு மயில் நீங்காதுள்ளவரையும் அணுகாத பாம்பும் உவமையாக அமைத்திருக்கு மழகு ஆழ்ந்து உணர்ந்து அனுபவிக்கத்தக்கது.

உவமானத்தில் மூச்சுக்காற்றோடுகூடிய பாம்பு என்றதற்கியைய உவமையத்தில் தென்றற்காற்றோடு நிலா உலவியதென்ப பொருள்விரித்தல் பொருந்தும்.

‘பச்சைமால்’ என்னும் திருமாலின் அவதாரமாகிய பசியநிற முடைய இராமனுடைய தோளுக்கு உவமானமாகற்குப் பச்சைவண்ணமுள்ள மலை சிறந்ததடிமென ‘மரகதமலை’ என்றார். ‘மரகதரத்தினமலை’ என்றாயினும் ‘பச்சை மரம் செடி கொடி அடர்ந்து பசியநிறம்படைத்த மலை’ என்றாயினும் ‘மரகதமலை’ என்பதற்குப் பொருள்கொள்ளலாம்.

பாட்பேதம்: ¹ துந்தான். ² தோண்மேல். ³ தவழ்ந்த, நழுவும். ⁴ பிரிந்தமான. ⁵ வன்னி. ⁶ ஊர்வதொத்த.

இராமன் பிரிவுத்துன்பம் அதிகப்படுதல்

[சீதை தூரத்திருந்தபோதே, இராமன் ஆற்றமாட்டாது வருந்தச் சூட்ட அவள் பிரிவுத்தீச்சூடு, இலங்கையில் அவள் இருக்குமிடத்துக்கு அடுக்கவந்தபோது உக்கிரம் மிக்கதாய் அதிகமாகச் சூட்டதென்பது சொல்லவேண்டுமோ.

இராவணனது ஒற்றர் குரங்குகுக்கோண்டிருந்தவரை விபீடணன் கண்டுபிடித்தது, இராமன்முன் கொண்டுவந்தேல்.

இவ்வாறு சீதை சமீபத்தில் இருந்ததனால் விரகநாபம் மிகுதியாக, இராமன் வருந்திக்கொண்டிருந்தபோது, குரங்குருபங் கொண்டு வானரசேனையுடு திரிந்துகொண்டிருந்த இராவணனது ஒற்றர்களை விபீடணன் கண்டுகொண்டான். அவன், வேறு யாரும் வேற்றுமையறியவொண்ணாதவண்ணமாகப் பாலோடு பாலாகக் கலந்தநீரை அள்ளம் பிரிப்பதுபோல, வேறு எவரும் அறியாத வாறு குரங்குகளோடு குரங்குகளாத் தோன்றிய அந்த ஒற்றர்களைப் பிரித்து அறிந்தான். விபீடணன், மேற்கூறியவாறு அன்னத்தை ஒத்ததேயன்றி, சரீரத்தினுள்ளே அணுவாகிய சீவாத் துமாவும் விபுவாகிய பரமாத் துமாவும் ஒருவர்போலொருவர் வித்தியாசத்தெரியப்படாமல் விசித்திரமாயிருக்கும் இருவரையும் (எனவே, தன்னையறிந்தவன் தலைவனையறிவானென்றவாறு தன்னையுந் தலைவனையும்) இன்னாரின்றொன்று அறியும் யோசனையும் ஒத்தான். அவன் குரங்குகள் இரங்கும்படி அந்த ஒற்றரை இரத்தங்கக்கக்குத்தி அவர்கள் கைகளைக் கட்டி இராமனிடம் கொண்டு போய்விட்டான். இராமன், 'இந்தக் குரங்குகள் என்னகுற்றஞ் செய்திருந்தாலும் இப்போது நம்மிடம் புகல்புகுந்தனவாதலால் துன்புறுத்தலை நிறுத்துங்கள். கட்டளித்துவிடுங்கள்' என்று சொன்னான். அப்போது விபீடணன், 'இவர்கள் நம்மவரல்லர், இராவணன் ஏசிய வேவுகாரர். சுகசாரணரென்பார்' என்றான்.

அவன் அவர்கள் கள்ளவுருவத்தை ஒட்டி உள்ளவுருவத்தை வெளிப்படுத்தல்

அந்தக் கபட ராக்கதர், மித்திரபேதஞ் செய்யக்கருதி, இராமனை நோக்கி 'இவ்விபீடணன் வானரசேனையை வலியினாற் செய்யக்க மாளாதென்பகையறிந்து உபாயத்தால் அச்சேனையை நாசஞ் செய்யக்கருதி உனக்கு நண்பனாக நடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். நாங்கள் உண்மையாகக் குரங்குகளே' என்று சொன்னார்கள். உடனே, விபீடணன், 'உண்மையை வெளிப்படுத்துகிறேன்' என்று அவர் வேடம் மாறுதற்குரிய மந்திரத்தைச் செய்தான். இராமன் பூச்சினால் தோற்றத்தில் வெள்ளிபோலிருந்த செம்பு, தீயினால்

இரசம் புகைந்துபோகப்பெற்றபோது தோற்றமான வெள்ளியுருவ மொழிந்து உண்மையான செம்புருவத்தோடு காணப்படல்போல* விபீடணன் மந்திரத்தினால், சுகசாரணர் கொண்டிருந்த சூரங் குருவம்நீங்கி உண்மையான இராக்கத உருவத்தோடு காணப்பட்டார்கள்.

இராமன் ஒற்றருக்குச் சிலசெய்தி சொல்லி அனுப்புதல்

தம் உண்மையுருவம் வெளிப்படுத்தப்பட்டு அஞ்சி நடுங்கிக் கொண்டிருந்த சுகசாரணரை இராமன் நோக்கி, 'நீங்கள் வந்தகாரியம் யாது? கூறுங்கள்' என்று வினவ, அவர்கள் '“எதிரிகள் உளவு தெரிந்துவருக” என்று இராவணன் இட்ட கட்டளைப்படி வந்தேம்’ என, 'இலங்கா ராச்சியத்தை விபீடணனுக்கு அளித்திருக்கின்றதையும் வானரசேனையோடு வில்வீரர் கடலைக்கடந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இராவணனிடம் சொல்லுங்கள். இலங்கை கடலில் ஒரு மூலையிலிருப்பதனை யான் தெரியாதிருந்ததனால், இதுவரையும் இராவணனும் அவன் உறவினரும் உயிரோடிருந்தார்களென்பதையும் உரையுங்கள். என்னோடு போர்செய்ய அஞ்சி, வஞ்சஞ்செய்து சீதையைக் கவர்ந்தவன் நரகத்திலே சிறையிருக்கவும், விபீடணன் இலங்கையிலே அரசிருக்கவும் செய்வேன் என்பதையுந் சொல்லுங்கள்’ என்றான். அந்த ஒற்றர்கள் 'பிழைத்தோம்’ என்று எண்ணி விடைபெற்றுச் சென்றார்கள்.

* இது, 'துள்ளியினிரதந்தோய்ந்து தொல்நிறங் கரந்து வேறாய், வெள்ளி போலிருந்த செம்புமாமென வேறுபட்டார்’ என்ற பாடற்பகுதியின் கருத்து. 'செம்பு’ என்பதன்றிச் 'செம்பொன்’ என்ற பாடமும் உண்டு. ஈண்டுச் செம்பொன் என்பது செம்பு என்பதனையே குறிக்கும், தங்கத்தைப் பைம்பொன் என்பது பெருவழக்காதவின். கரும்பொன், செம்பொன், வெண்பொன், பசும்பொன் என்பவை முறையே இரும்பு, செம்பு, வெள்ளி, தங்கம் என்பவற்றைக் குறிப்பனவாயிருத்தலும் நோக்குக. செம்பொன் என்பது தடையில்லாவிடத்துத் தங்கத்தைக் குறித்துநின்றலும் உண்டு.

தாழ்ந்த செம்பானது ரச சம்பந்தத்தால் உயர்ந்த வெள்ளியாய்த் தோன்றியவாறுபோலத், தாழ்ந்த அரசுகர் விஞ்சையால் சூரக்குருக்கொண்டு தோன்றினர் என்பது பொருத்தமாயிருத்தலும் நோக்குக. கரியராய்ப் பாவகாரிகளாயுள்ள அரசுகர்க்குக் களிம்பொடு மாசுபடிந்த செம்பு உவமை.

இராவணன் ஆலோசனைமண்டபம் அடைதல்

கடல் அஞ்சி வழிவிட்டதும், கடலணை கட்டியதும், குரங்குப் படை இலங்கைக்கு வந்துவிட்டதும் தெரிந்து, இராவணன் இந்த நிலைமையில் யாது செய்யத்தக்கதென ஆலோசிக்கக்கருதி, ஆணையின்றிக் காற்றும் அணுகாத ஆலோசனைமண்டபத்திலே, அறிஞரல்லாரணவரையும் அப்புறப்படுத்திவிட்டுக், கேட்கவும் பேசவும் மாட்டாத பொறியிலிகள் விளக்கேந்திவர, அறிஞரோடு சென்று அமர்ந்து 'இப்போது யாது செய்வது' என்றான்.

மாலியவான் குறிப்பாக இராவணனுக்கு நன்மதிக்கூறல்

அப்போது இராவணனது தாயைப்பெற்ற பாட்டனான மாலியவான் 'ஊழித்தீப்போன்ற ராமபாணங்களால் கடல்வெந்து தீந்தது, அதனால் கடலரசனான வருணன் வெருவிவந்து வெயில் போல ஒளிவீசும் மணிமாலையைப் பாதுகாணிக்கையாகவைத்துப் பணிந்து வழிவிடுவதாக வாக்களித்தான், வானரர் மலைகளைக் கொண்டு கடலைத் தூர்த்து அணைகட்டினர்' என்ற சொற்கள், எந்நெஞ்சைச் சூலந் துளைத்தாற்போலத் துளைத்தன. இலங்கை தீக்கப்பட்டதைக் கண்டோம். இராக்கதர் மாய்க்கப்பட்டக் கண்டோம். கடல் அடைக்கப்பட்டதைக் கண்டோம். எதுரிகள் கண்ணெதிரிலே வந்துவிட்டதையுங் கண்டோம். இனி எண்ண வேண்டியது யாதிருக்கின்றது" என்று சீதையைக் கொடுத்துச் சமாதானஞ் செய்வதே தகுதியென்பது புலப்படச் சொன்னான்.

பேரன் சினந்து இகழ்ப் பாட்டன் அடங்கி மௌனமாதல்

பாட்டன் சொன்னதைக் கேட்ட பேரன் கடுஞ்சினங்கொண்டு கண்கள் தீப்பொறி உக, 'நன்று நன்று! நல்ல ஆலோசனை! விபீடணனோடுகூடி வாழ்வையாக' என்றான். எனவே மாலியவான் மௌனமே நன்றென்று ஒன்றும் பேசாதிருந்தான்.

படைத்தலைவன் இராவணன்பெருமைகளை எடுத்துக்கூறல்

அப்போது சேனைத்தலைவன், இராவணன் மனங்களிக்க மாலியவானைக் கண்டிப்பானாய் 'ஒரு திக்குக் காவலனான வருணனை

இராமன் வென்றதைப் பாராட்டும் நீ இராவணேசுவரன் எட்டுத் திக்குப் பாலகரையும் செயித்து அவர்களை ஏவல்கொண்டாள்வதை அறியாயோ? குரங்குகள் மலைகளைக்கொண்டு கடலையடைத்த வீரத்தைக் கூறுகின்றாயே. நம் இறைவன் வெள்ளிமலையை வேரோடும் பேர்த்தெடுத்து ஈசனோடு மேலே தூக்கியது உண்மையன்றோ? புத்திகெட்ட எதிரிகள் அவர்களைக் கொல்வித்தற்குற்ற விதி பிடர்பிடித்துத்தள்ளிச் சாதற்கு வந்திருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னான்.

அப்போது வந்த ஒற்றர்கூறியதை இராவணன் கேட்டல்

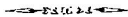
அப்போது, இராவணனிடம் வாயில்காவலன் வந்து, 'ஒற்றர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள்' என, 'வரவிடுக' என, அவ்வாணையைத் தெரிவிக்கப்பெற்ற ஒற்றர்கள், உள்ளேசென்று வணங்கி எழுந்து, குரக்குச்சேனையை நினைக்குந்தோறும் திடுக்கிடும் நெஞ்சினராய், அக்குரங்குகள் குத்தின குத்தின் கொடுமையால் கனைக்குந்தோறும் இரத்தங்கக்குவாராய் நின்றார்கள். இராவணன், 'இராமன்வலிமையையும் விபீடணன் நிலைமையையும் சேனையின் பெருமையையும் செப்புங்கள்' என அவர்கள் செப்புகின்றார்கள். இராமன் அம்பினால் கடல்வெந்ததென அவன் வலிமையையும், தங்களைக் காட்டிக்கொடுத்தான் என விபீடணன் நிலைமையையும், கடலைக் காணப் பறக்கும் கருடன் கடல்முழுவதையும் காணமுடியாது கடலின் ஒருபகுதியையே காண்பதுபோலச், சேனை அடங்கலும் காணமுயன்ற நாங்கள் அச்சேனையின் ஒருபகுதியையே காணமுடிந்தது எனச் சேனையின் பெருமையையும், இராவணனுக்குச் சொல்லும்படி இராமன் தங்களிடம் சொல்லியவைகளையும் இராவணன் தெரிந்துகொள்ளும்படி ஒற்றர்கள் ஒன்றுவிடாமலுரைத்தார்கள்.]

ஒற்றுக்கேள்விப்படலும் முற்றிற்று.

[தொடரும்.]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

யவனர்வரலாறு.

[யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமான். த. இராமநாதபிள்ளை B.A., (LOND.) அவர்கள்.]

(௩௫-ஆம் தொகுதியின் ௪௫௮-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

உள்நாட்டு வரலாறு.

மசினாஸ் நல்லமைச்சனாகிச் செங்கோலோச்சினான்; பொய்ச் சான்றுகூறும் ஒற்றரின் உதவியின்றிக் குடிகளின்குறைகளை அறிந்து நிவிர்த்திசெய்தும் மேன்மக்களை ஆணைத்தும் கீழ்மக்களுக்குக் காட்சியளித்து இன்புறுத்தியும் அரசியலை நடத்தினான். கி. மு. 8-ஆம் ஆண்டு மசினாஸ் இறந்தான். அகஸ்தஸ் தன் துணைவர் இருவரும் இறந்தனரெனத் துயருற்றான். மேன்மக்கள் சிலர் அரசு பக்திகுன்றித் தலைவனுக்கு எதிராகிச் சூழ்ச்சிசெய்தனர். கி. மு. 23-ல் பந்தியஸ் காயிப்பியோவும் முரீனாவும் கொல்லப்பட்டனர். கி. பி. 4-ல் சின்னா குடியரசை நிறுவநிலைத்தபோதிலும் மன்னிக்கப்பட்டான். அகஸ்தஸ் தானே சமபகுருவென அறிவித்துச் சமயாசாரங்களைத் திருத்தினான். அப்போலோத்தேவனுக்கு ஒரு ஆலயம் அமைப்பித்தான். யூலியஸ்கைசரும் ஒரு தெய்வமாகத் தொழப்பட்டான். சமாதானதேவதை, போர்க்கடவுள், யூனோ முதலிய தெய்வங்களுக்குப் புதியகோயில்கள் கட்டப்பட்டன.

செல்வர்கள் சிற்றின்பங்களில் ஆழ்ந்து தம் இல்வாழ்க்கைக் கடன்களைச் செய்யவிரும்பாமல் காமக்கிழத்தியரோடுகூடிக் களித்தனர். உரோமர்குடிகள் குறைந்தனவாக, இல்லறம் நடத்துவோர்க்கு வெகுமதிகள் கொடுக்கப்பட்டன. விவாகஞ்செய்து கொள்ளாதாருக்கும் மக்கட்பேற்றை விரும்பாதோருக்கும் தண்டனைகள் விதிக்கப்பட்டன. கி. மு. 18-ஆம் ஆண்டு விபசாரம் தியொழுக்கமெனவும் தண்டிக்கத்தக்கதெனவும் சட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. கி. மு. 17-ஆம் ஆண்டு நூறுவருடத்திற்கு ஒரு முறை கொண்டாடப்படும் விழாவினை ஊரெடுத்ததாக, மற்போர் வாட்போர் வேட்டை தேரோட்டம் திருவிழா முதலிய காட்சிகள் நடைபெற்றன. அகஸ்தஸ் கட்டிய காட்சிமண்டபத்தில்

பெண்களுக்குப் பிரத்தியேகமான இடம் வகுக்கப்பட்டது. மேன்மக்களும், இடைப்பிரிவினரும், கீழ்மக்களும் வெவ்வேறான வரிசைகளில் ஆசனம் அமைக்கப்பெற்றனர். இத்தாலியாநாடெங்கும் கடிதம் அனுப்புதற்குரிய வசதிகளுடன் தெருக்கள் அமைக்கப்பட்டன. ஆனால் பொதுமக்களின் கடிதங்களை அரசாங்கத்தினரின் பண்டிகள் எடுத்துச் செல்லவில்லை. இக்காலத்தில் சுயாதீனம் பெறும் அடிமைகள் பொருள்கொடுக்கவேண்டும். சுயாதீனம்பெற்ற அடிமைகள் நாட்டுப்பக்கங்களில் வாணிகஞ்செய்யலாம். அவர்கள் நெருப்புத்தணிக்கும் அழற்காவலராகலாம். இத்தாலிநாட்டைக் காத்தற்கு நிலப்படை அவசியமென அகஸ்தஸ் எண்ணியதன்றியும், தன்மெய்காவலுக்குச் சர்மானியப்படை ஒன்றையும் நிறுவினான். இக்காவல்வீரருக்கு ஏனையபடைவீரரிலும் பார்க்க இரு மடங்கு கூலி அளிக்கப்பட்டது.

ஆட்சிநாடுகள்.

அகஸ்தஸ் தனிக்கோலோச்சிய நாடுகள் மேற்கே அத்திலாந்திக்கு முத்திரத்தையும் கிழக்கே யுபிறிற்றிலிந்தியையும் வடக்கே சர்மன் கடலையும் தெற்கே ஆபிரிக்கப் பெருவனாத்தரத்தையும் எல்லையாக உடையன. வெற்றியால் பெறப்பட்ட நாடுகளும் திறையளிக்கும் நாடுகளும் இத்தாலியத்துணைநாடுகளும் ஆட்சிநாடுகளாயின. இவை மேன்மக்கட்சபை ஆளும் நாடுகள் எனவும் தனிக்கோலன் ஆளும் நாடுகள் எனவும் இருபிரிவாகின. ஆட்சிநாட்டுக்குடிகள் உரோமரும், உரோமர் குடியேற்றக் குடிகளும், உரோமர்குடியாதற்கு உரிமைபெற்றோரும், தெரிவுரிமைபெறாத ஆட்சிநாட்டுக்குடிகளும், சுயாதீனம்பெற்ற அடிமைகளுமெனப் பலதிறப்பட்டனர். தனிக்கோலன் நேரே ஆண்டநாடுகள், கிரியா கல்லியா ஐபீரியா என்கிப்து என்பன. மேன்மக்கட்சபை ஆண்டநாடுகள் சிசிலி, நமிடியா, இலிறியா, மசிடோனியா, சின்னாசியா என்பன. பிற்காலங்களில் மேன்மக்கள் நல்லரசுசெலுத்தாமையால் ஆட்சிநாடுகள் யாவும் தனிக்கோலராலேயே ஆளப்பட்டன. உரோமர் கிரேக்கரின் நாகரிகத்தைப் பின்பற்றினராகலின் கிரேக்கரிடம் கண்ணோட்டமுடையராயினர்; கிரேக்கரிடம் திறைபெறவில்லை. அகஸ்தஸின் காலத்தில் யூடியாதேசத்தை ஹெரட் என்பவன்

ஆண்டனன். ஹெரட்டு கிரேக்க நாகரிகத்தைப் பரப்ப, யூத சமய குரு அரசனோடு பகைத்தனன். எகிப்துநேயத்தில் கமழும் வாணிகமும் விருத்தியடைந்தன. அலைச்சாந்திரியாநகரில் கல்ஊரிகளும் கழகங்களும் தழைத்தோங்கின.

அயலோர்.

பாதியர் ஐரோனிய இனத்தைச்சேர்ந்த சாதியார். அவர்களுடைய மதம் சொரூஸ்திரியம். அவர்கள் பார்சியரின் அயலோராகையால் பார்சியரின் நாகரிகத்தைத் தழுவினர். இக்காலத்தில் பாதியர் குறுநிலமன்னரைவென்று திறைபெற்றிருந்தனர். உரோமர் தனிக்கோல் செலுத்தும் நிலத்துக்கும் பாதிய இராச்சியத்திற்கும் இடையே எல்லையாக உள்ளது யுபிரிற்றிஸ்நதி. ஆர்மீனிய தேசத்தை உரோமரும் பாதியரும் ஆட்சிசெய்ய முயன்றனர். கி.மு. 53ல் உரோமர்படை பாதியரால் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அப்போரில் இழந்ததுவசத்தை கி.மு. 20ல் அகஸ்தஸ் பாதியரோடு நட்பாக உடன்படிக்கை எழுதிக்கொண்டு பெற்றான். மேற்கே அகஸ்தஸ்றையின் நதியைக்கடந்து சர்மானியரை அடக்குவான் புகுந்தான். யூலியஸ் கைசரின் குறிப்புக்களால் சர்மானியர் வேட்டைத்தொழில் செய்யும் புலையரெனவும், வேளாண்மைசெய்பாக் கானவரெனவும் அறிகிறோம். சர்மானியர் நிரைமேய்க்கும் இடையராகலின், இறைச்சியும் பாலும் வெண்ணையும் அவருடைய முக்கிய உணவாயின. கி.மு. 12-ல் இளைஞன் டுலாசஸ் கைசர், சர்மானியரை அடக்க முயன்று சர்மானியநாடுபுக்கு அமர்நடாத்தி வென்று புலம்பெயர்ந்தான். இவ்வெற்றி காரணமாக, டுலாசஸ்கைசருக்குச் சர்மானிக்கல் என்னும் பட்டம் அளிக்கப்பட்டது. அடுத்தவாண்டு முகூர்த்தம் நன்றியில்லைபென நிமித்திகன்கூறவும் டுலாசஸ் போருக்குப்புறப்பட்டு வழியில் புரணியால் இடறுண்டுவிழுந்து காலொடிந்து இறந்தான். கி. பி. 4-ஆம் ஆண்டு இரைபீறியஸ் சர்மானியரை அட்டுத் திரும்பினன். கி.பி. 6-ஆம் ஆண்டு சர்மானியக் கூட்டத்தினருள் ஒருவராகிய மக்கிறமேனியர் உரோமரோடு இகலலாயினர். அவர்களுடைய தலைவன் மறபடாறஸ் 70,000 வேற்படையும், 4000 புரணிப்படையும் திரட்டிப் பயிற்றி இவறியநாட்டு அரசன்கள் சிலவற்றைக் கைப்பற்றினான். இரைபீறியஸ் அவனோடு பொருதுவென்று ஊர்வலம்

வந்தான். வேறொரு சர்மானியக்கூட்டத்தினர் ஆரிமினியஸ் என்பவனைத் தலைவனாகிப் போர்தொடர்ந்தனர். மறபடாறஸ் நொதுமலாக இருந்தானாக ஆரிமினியஸ் உரோமர் தலைவன் வாறஸ் என்பவனைக் கொன்று வாகைசூடினன். அகஸ்தஸ் சர்மானியரை வெல்லமுடியாதெனப் போரை நிறுத்தினன்.

இலத்தின் செம்மொழிக்காலம்.

உரோமர் ஆயலோரை அடக்கிப் பிறநாடுகளைத் தம் ஆட்சிக்குட்படுத்தி அவற்றில் தம்காட்டுமக்களைக் குடியேற்றித் தழைத்தோங்கிச் செல்வமுற்றிருந்தகாலம் அகஸ்தஸ் செங்கோலோச்சிய காலமாதலால் அக்காலமே மொழிவளர்த்தற்குரிய காலமாகும். இலத்தின்மொழியும் உரோமராச்சியத்தோடு ஒங்கி வளர்ந்து தனிக்கோற்காலத்தில் ஒருதனிச்செம்மொழியாயிற்று. மேனாட்டு மொழிகளுள் யவனமொழிக்கு ஒப்பாக நின்றற்குரியது, இலத்தின் ஒன்றுமே. அது செம்மொழியாகியகாலத்துப் பாடப்பெற்ற அகப்பாட்டுக்களானும் புறப்பாட்டுக்களானும் உரோமருடைய வாழ்க்கைச்சிறப்பையும் போர்த்திறத்தையும் நாம் அறியலாம். உரோமரது ஒழுக்கத்திறனை ஆய்தற்கு அவருடைய நாடகங்கள் சிறந்தவை. உரோமர் தத்துவநூல் கற்றிலரென்பது இலத்தின்தூல்கற்றோர் யாவருக்கும் புலப்படும். உரோமருடைய காப்பியங்களும், உரைநூல்களும், இசைநூல்களும் மிகவும் போற்றற்பாலன. இலத்தின்மொழி இலக்கணவரம்புபெற்றமொழியாயினும் பால்வகுத்தமுறை சிறந்ததன்று. அஹிணைப்பொருள்களை ஏதுவின்றி ஆண், பெண், பொது, அலியென நான்குபால்களாக வகுத்தமையால் நூல்கற்போர் பெரிதும் இடர்ப்படுகின்றனர். தமிழ்மொழி போலக் காலங்காட்டும் விசுவிகளும் வேற்றுமையுருபுகளும் உடையதெனினும், இலத்தின் மொழியில் பண்புப்பெயர்கள் அருகிவழங்குதலான் அது தமிழ்மொழிக்கு ஒப்பாகாது. ஐரீரியமொழி, பிரஞ்சுமொழி, அங்கிலமொழி முதலியவை இலத்தின்மொழியின் பேருதவியின்றி இயங்காமையாலும் இலத்தின் பழங்கதைகளும் தெய்வவழிபாடும் கட்டுரைகளும் மேற்கூறிய மொழிகளில் பரந்துகிடப்பதாலும் இலத்தின் நூல்வரலாற்றை ஆராய்தல் பயனுடையதாகும். இலத்தின் செம்மொழிக்காலத்துப் புலவர்களைப் பிரபுக்

கள் ஆதரித்தமையால் பல நூல்கள் ஆக்கப்பட்டன. அகஸ்தஸின் அமைச்சன் மசினஸ் புலவரின் புரவலாகத் துலங்கினான்.

அவன் ஆதரித்த புலவர்கட்டத்தில் செந்நாப்புலவர்கள் பலர் இருந்தனர். அவர்களுள் கவியரங்கேறினோருள் சிறந்தோர் வேசிலியஸ், கொராசியஸ், வேரியஸ், தக்கர், ஒவீடியஸ், இரைபியூலஸ் முதலிய கவிஞரும் அணிநூல்வல்லோன் மெசாலாவும் உபைநூலாசிரியன் இலிஷியஸ் முதலியோரும் ஆவர். சபை இரீஇய புலவர்கள் சிறந்த காப்பியங்களும் வரலாறுகளும் வசைநூல்களும் பள் பிரபந்தங்களும் இயற்றினர். கி. மு. 75—கி. பி. 5-ல் அசினியஸ் பொல்லியா இயற்றிய நாடகங்கள் அழகைச்சுவை மிகுந்தவை. இவர் கைசர்-பம்பீ யுத்தத்தையும் பாடினார். பம்பினியஸ் வேசிலியஸ்மாரோ வடவித்தாலியில் மந்துவா என்னும் ஊரில் கி. மு. 75ல் பிறந்தான். அவன் தந்தை ஒரு சிற்பி. வேசிலியஸ் அகஸ்தஸ் என்பவனுடன்கற்றோன் என்பார். உள் நாட்டுப்போரில் வேசிலியஸ் இழந்த வயல்களை அகஸ்தஸ் திருப்பி அளித்தனன். வேசிலியஸ் இடையர் வாழ்க்கையைச் சிறப்பித்துச் சிறுபாடல்களும் பள் பிரபந்தங்களும் பாடினார். கி. மு. 30-ஆம் ஆண்டு அவன் ஏனீட்டு என்னும் பெருங்காப்பியத்தை எழுதத்தொடங்கினான். அந்நூல் இயற்ற 10 ஆண்டுகள் கழிந்தன. அந்நூல் 12 காண்டமுடையது; அழகிய அறுசீரடிகளால் இயற்றப்பட்டது. உவமை, உருவகம், தற் குறிப்பு உயர்வுநிற்சி முதலிய அணிகள் விரவிய காப்பியமென ஏனீட்டு புகழப்படுகின்றது. அந்நூலின்கண் உரோஜமாயுத்த வரலாறும், ஏனியாஸ் பெரியோனின் கடற்பிரயாணமும் உண்டாட்டும் கீழுலகக்காட்சிகளும் வருணிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கைசர் உரோஜசுலத்தினர் என்பதும் உரோமர் அடிக்கரைவென்ற உம்பரால் நேசிக்கப்பட்டவர் என்பதும் கூறப்பட்டன. கைசருக்கு முகமன்கூறும் நோக்கத்துடனும் தாய்நாட்டைப் புகழும் நோக்கத்துடனும் இக்காப்பியம் எழுதப்பட்டது.

வேறியஸ் றாவஸ் கி. மு. 74—கி.பி. 14.

இவர் வேசிலியஸ் என்பவரின் நண்பர். இவர் கைசர் முதலியோர் பாட்டுடைத்தலை வராகப் பலகாப்பியங்களை இயற்றினார்.

கொஞ்சியஸ் பிளாக்கஸ் தென்னித்தாலியில் வெனீசியாநகரில் கி. மு. 65-ல் பிறந்தான். கி. மு. 42-ல் ஒக்ராஷியனுக்கு எதிராகப் பிவிப்பி என்னும் களத்தில் படைவீரனாகிச் சேவித்தான். 33-ல் மசினஸ் இப்புலவனுக்குக் கமம் ஒன்று அளித்தான். கொஞ்சியஸ் நாட்டுவாழ்க்கையைச் சிறப்பித்துப் பாடினன். யவன யாப்புமுறையை இப்புலவன் தழுவினான்; தலைவர்களின் தீயொழுக்கத்தைக் கண்டித்து வசைநூல்கள் பல இயற்றினன்; உரோமர் சவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐம்புலவிற்பங்களில் ஆழ்ந்தனர் எனக் கண்டித்தனன். கொஞ்சியஸ் கி. பி. 13-ல் துஞ்சினான்.

இரைபியூலஸ் (கி. மு. 54-கி. பி. 19) என்பான், டேலியா என்னும் தலைவீழ்நூ காமச்சவைவிரஷிய பலபாடல்களை ஐஞ்சீரடியான் இசைத்தான். பாட்டுடைத்தலைவியின் உண்மைப்பெயர் பிளானியா என்பது.

புறப்பேட்டியஸ் கி. மு. 45—கி. பி. 15-ல் ஆடல்பாடலிற் சிறந்த கொஸ்தீயா என்னும் பரத்தையைக் காழுற்றுச் சிந்தியா என்னும் புனைபெயர்கொடுத்துப் பல பாடல்கள் இயற்றினன். ஒஷியஸ் நாசோ. கி. மு. 49-ல் இடைப்பிரிவினர்குலத்தில் உதித்தான்; கொறினா பாட்டுடைத்தலைவியாகக் காமச்சவை செறிந்த பல பாடல்களை இசைத்தனன். காமவாராய்ச்சி என்னும் நூலின் கண் காதுலர் காதுலிகளுக்கு ஒஷியஸ் அறிவுபுகட்டினான். தலைவிகள் என்னும் நூலில் கற்புடைமகளிர் பணிலப்பி, டைடோ முதலிய பெண்கள் தம்தலைவர்களுக்கு வரைந்த உரைகளைச் சிறப்பித்துச் செப்பினன். ஒஷியஸ் இப்பற்றிய பழங்கதைகளும், கட்டுரைகளும் இன்பம் பயப்பன. பாதுகாரணமாகவோ தோமிநாட்டுக்கு அகஸ் தஸ்ஸால் இவன் நாடுகடத்தப்பட்டானாக, இவன் தான்செய்த குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு தனிக்கோலனிடம் கேட்கும்படி தன்மனைளியை ஏவினன். உரைநூலாசிரியன் இரையிற்றஸ் இலிவியஸ் (59கிமு-17 கி. பி.) என்பான் வடவித்தாலியிலே பட்டாஷியத்திலே பிறந்தான். இவன் எழுதிய உரோமர்வரலாற்றின் 142 பாகங்களில் 35 பாகங்கள் கிடைக்கின்றன. வரலாறு ஆராய்ச்சிக்குறைவுடைய தாயினும் சொன்னயமுடையது. இசினியஸ் இத்தாலியநகரங்களின்

வரலாற்றை எழுதினான். வானனால் ஒன்றும் இசினியஸ் இயற்றினான். நிகண்டு இயற்றிய வாறஸ்பினாக்கஸ் என்போனும் தத்துவஞானி செக்ரஸ்ரிகர் என்போனும் அணிநூல்வல்லோன் போக்கியஸ் தாலோவும் கிரேக்க சரித்திரவாசிரியன் பொலிபியஸ் என்போனும் பூமிசாஸ்திரம் எழுதிய ஸ்திராபோவும் இக்காலத்தவரே.

உரோமரின் வாழ்க்கை.

கல்விகற்கும் முறை.

அரசாங்கத்தோர் பிள்ளைகளைக் கற்பிக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்க வில்லையெனினும், உரோமர் தம் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பிக் கற்பித்தனர். ஏழாண்டு சென்றபின்புதான் பிள்ளைகள் பாடங்கேட்டனர். சிறார் குழுவிப்பருவத்தில் சிற்றில் இழைத்தும் சிறுதேர் உருட்டியும் பாவைப்போர் நடாத்தியும் பல வாறு ஓடி ஆடிப் பாடி விளையாடிக் களித்தல் அவர்களின் வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாகும் என உரோமர் நன்கு உணர்ந்தனர்போலும். ஒழுக்கநூல்வல்ல நம் அருந்தவப்பிராட்டி ஓளவையார் இயற்றிய ஆத்திரூடியின் “இளமையிற்கல்” என்னும் அருஞ்சொற்றொடரை உரோமர் அறிந்திலர் எனக் கருதலாகாது. என்னை? ‘இளமையிற்கல்’ என்பது பால்வாய்க் குழவினைச் சுட்டிற்றன்று. சிறார் ஏழுவயதளவும் பெற்றாரோடு கூடிக் கலந்து “இட்டுந் தொட்டுங் கவ்வியுந் துழந்தும் குறுகுறுநடந்தும்” இன்புறுங் காலமாகலான், அன்றரைப் பாடசாலையில்வைத்துத் துடியடக்கித் துன்புறுத்தல் அவர்களுடைய தேகவளர்ச்சிக்கும் ஐம்புவளர்ச்சிக்கும் உள்ளத்தின் விருத்திக்கும் இடையூறுகிப் பெருங்கேடு விளைக்குமன்றே! ஈண்டு இவ் வுண்மையை விரித்துரைத்தல் பிறிதொன்றுமொழிதலாகுமாகலான் விரியாது விடுகின்றோம். இனி உரோமர் தம் பிள்ளைகளைக் கலவன் பாடசாலைகளிலேயே கற்பித்தனர். இக்காலத்திற்கல்விப்பயிற்சிமுறைகளில் தேர்ச்சியடைந்த ஆசிரியர் யாவரும் மேற்கூறிய முறையே சிறந்ததென வற்புறுத்துகின்றனர். இது நிற்க.

பண்டைக்காலத்தில் உயர்தரக்கல்விகற்போர் சிறுதொகையினராதலின், இத்தாலியநாட்டிலும் சிலரே கல்வூரிகளிலும் பல்சலைக்கழகங்களிலும் கற்றனர். இத்தாலியநாட்டிலே தனிக்கோற்

காலத்திலே சிறுபாடசாலைகள் மிகுந்தன. அச்சிறுபாடசாலைகளில் படிப்போரின் கம்பலை மிக அருவருக்கத்தக்கதென ஆராய்ச்சி வல்லுநர் செப்புகின்றனர். இலக்கண இலக்கியம் கற்றுக்கொடுக்கும் வித்தியாசாலைகளும் பல இருந்தனவென அறிகிறோம். அவ்வித்தியாசாலைகளில் மாணவர் அணிநூல்வல்லோரிடம் சொற்பொழிவுசெய்யப் பயின்றனர்.

அதன்பின் இலக்கண இலக்கிய அறிவிற்சிறந்தோர் ஏதென்ஸ் நகரத்துக் கல்லூரியிற் கற்கச்சென்றனர். உரோமர் சிறுவயதிலேயே யவனமொழியைக் கற்றார்கள். முற்கூறிய சிறுபாடசாலைகளில் விடுதலைநாட்கள் மிகக்முறைவு. பங்குனிமாதத்தில் ஐந்து நாட்களும் மார்கழியில் ஏழுநாட்களுமே விடுதலைநாட்களாயின. விழாநாட்கள் சில விடுதலைநாட்களாகவே கொள்ளப்பட்டன. பாடசாலைகளில் மாணவர் ஆசிரியருக்குக் கீழ்ப்படிந்து பாடசாலை பொழுங்குகளுக்கு இசைந்தொழுகினர். ஆசானுக்கு மாணவர் கீழ்ப்படிந்து “இருவென இருந்து எழுவெனஎழுந்து” போனார்கள். ஒழுங்கினம் கண்டிக்கப்பட்டது. களி மடி மானிகளும் தண்டிக்கப்பட்டனர். உரோமநாடுகளிலே உபாத்தியாயர்களுக்கு மாணவரைத் தண்டிக்கும் உரிமை உண்டு. தண்டிக்கவேண்டிய சிறுவனை நால்வர் பிடிக்க, உபாத்தியாயர் பிரம்பை ஒங்கி முதுகிலும் குறங்கிலும் அடித்தல் வழக்கம். உரோமர் கல்விப்பயிருக்குக் கண்ணீர் அவசியமென எண்ணினர்போலும், மேன்மக்களின் பிள்ளைகளை அடிமைகள் வைகறையில் தாயிலெழுப்பி உணவுட்டிப் பாடசாலைகளுக்குக் கூட்டிச்சென்றனர்.

தனிக்கோற்காலத்தில் உரோமர் தத்துவஞானமும் கற்றனர். சிசுரோ, சிறிசிப்பஸ் முதலியோர் ஸ்ரோயிக்கமதத்தைத் தழுவினர். இம்மதத்தோர் மானவிழப்பதிலும் தற்கொலைபுரிந்துகொடல் நன்றென எண்ணினர். நீதிசெலுத்தலிலும் தம்கடமையைச் செய்தலிலும் அவர் மிக ஊக்கமாயிருந்தனர். எப்பித்தெற்றஸ் என்னும் தத்துவஞானி ஐம்புலவன்பங்களைக் கடிந்து உறிச்சமணர்போல் வாழ்ந்து மிகவும் உபசரிக்கப்பட்டான்; மாக்கஸ் ஒளறீலியஸ் என்னும் தனிக்கோலன் அவருடைய நூல்களைப் படித்துத் தேர்ந்தான். முற்காலத்துத் தனிக்கோலர் தத்துவஞானிகளைத் தீவினையாளரெனவும் குடியரசுக் கட்சியினரெனவும் எண்ணி அவர்களை நாடு

கடத்தியும் கொலைத்தண்டனை விதித்தும் துன்புறுத்தினார்களாக, பிற்காலத்துத் தனிக்கோலர் அவர்களைச் சான்றோரெனவும் நன்மக்க ளெனவும் ஒம்பினார்கள். மாக்கல் ஓளறிலியஸ் ஞானிகளைப் பேணி னான். அவன்காலத்தில் பெண்களும் தத்துவநூல் கேட்டனர்.

உரோமருடைய சமயம் தற்கொலைபுரிதலைப் பாவமெனக் கண்டிக்கவில்லை. அரசாங்கத்தோரும் தற்கொலைபுரிய முயல்வோ ரைத் தண்டிக்கவில்லை. பெரும்பாலும் உரோமர் ஞானோபதேசங் களை வெறுத்துச் சாத்திரம் நிமித்தம் முதலியவற்றை நம்பி மூட ராகவே வாழ்ந்தனர். பொதுமக்கள் சிற்றின்பம்விழைபவராகவின் தத்துவஞானிகளைப் பித்தரென வெறுத்தனர். ஸ்ரோயிக் மதக் திற்கு மறுதலையாகிய மதம் எப்பிக்கூறிய மதம். அம்மதம் ஒரு வகை உலகாயதமதமே. உரோமர் பலர் உலகாயதமதத்தையே தழுவி, உண்டுடுத்துப் பெண்டிரோடு கூடிக் களித்துவாழ்தலே வாழ்வென நம்பினர். உயிரென்பது நிலையற்ற ஒரு தோற்றமென உரோமர் நம்பினர். பொதுமக்கள் யுபிற்றர் முதலிய பல தெய்வங் களை வழிபட்டனர். அத்தெய்வங்களுள் பல யவனதெய்வங்களே.

உரோமருடைய கலைகளும் வித்தைகளும்.

தனிக்கோற்காலத்து உரோமர் சிற்பிகளையும் ஓவியரையும் கவின்கலைவல்லோரையும் வித்தைவல்லோரையும் நனிபேணினர். உரோமர் பண்டுதொட்டு யவனரிடம் கலைபாராய்ச்சியிலும் வித்தைப்பயிற்சியிலும் பயின்றனர். உரோமர் யவனரளவு திற மடையவில்லை என்பது திண்ணம். கவின்கலைகளும் வித்தைகளும் குடியரசுக்காலத்திலும்பார்க்கத் தனிக்கோற்காலத்தில் புரக்கப் பட்டன. இசை சிற்பம் சித்திரம் சிலையமைத்தல் முதலிய கவின் கலைகளும் நாவாயோட்டல் இல்லங்கட்டல் கலன்வனைதல் அணி கலன்சமைத்தல் முதலிய வித்தைகளும் ஓங்கிவளர்ந்தன. மதில் களைச் சித்திரித்தல் ஆதிகாலந்தொட்டே யவனர்வழக்கமாயிற்று. உரோஜமாயுத்தக்காட்சிகள் பலவும் ஓடிசியனுடைய வீரச்செயல்க ளும் பிறவும் மதில்களிற் சித்திரிக்கப்பட்டன. ஓடிசியஸ் ஒற்றைக் கண்ணரக்கருழைச்சென்று அவர்களுடைய பிலம்போன்ற வாய்க் குத்தப்பிய வரலாறும் சூயிலினுமினிய குருவிப்பெண்களின்உரை களுக்குச்செவிகொடாது ஏகியவரலாறும் நீராமகளிர் வரையரமக ளிர் மீன்வாற்பெண்கள் பொழில் பொய்கைகளைக் காக்கும் இயக்கப்

பெண்கள் கின்னரர் கிம்புருடர் முதலியோருடன் அளவளாவிய வரலாறும் வருணிக்கப்பட்டன. ஓட்சியனுடைய துணைவர் சிலர் ஐம்புல வின்பங்களில் மயங்கி உண்பதும் குடிப்பதும் துயில்வதும் புணர்வதுமே மேன்மையான நல்லொழுக்கமென எண்ணினராதலால் சேர்சி என்னும் மாந்திரிகப்பெண் அவ்வீரரைத் தன் விஞ்சையால் இலகுவில் மயக்கிப் பன்றி நாய் கரடி முதலிய விலங்குகளாக நிலை மாற்றிய வரலாறும் மிக அழகாக எழுதப்பட்டதெனக் கலை வல்லோர் செப்புகின்றனர். சேர்சி ஓட்சியனை நரியாக்க முயன்றதும் அவன் அவனையும் அவளுடைய ஆயப்பெண்களையும் வெருட்டி அவளைத் தண்டிக்கக்கருதிப் பூங்குழல்பற்றி வாளுருவியதும் மிக அழகாகத் தீட்டப்பட்டதென்பர். ஒவிடியல் புலவன் எழுதிய நிலை மாற்றம் என்னும் நூலிலுள்ள சிலகாட்சிகளும் நன்கு எழுதப்பட்டன. கற்பின் தேவதை டையனா நீராடுதலை அக்ரியன் காணுதலும் அவளது சாபத்தால் அவன் கலைமாக மாறித் தன் வேட்டைநாய்களால் துரத்தப்படுதலும் சுவர்களில் சித்திரிக்கப்பட்டன. கீழ்நூத்தீவு மன்னன் மைனஸ் என்போனின் மனைவி பசுபாயி விடையனைத் தலும் அங்கனம் அவள் சூல்கொண்டு ஈன்ற மனித விடையை (Mino-taur) வானில் பறக்கப்பயின்ற தாயதாலஸ் என்னும் யந்திர வல்லோன் ஒரு குகையமைத்து அதில் வைத்ததும், மன்னன் மகன் அரியாத்தினி வழிகாட்ட வீரன் தீசியஸ் குகையினுட்புகுந்து மானிட விடையுடன் பொருது வென்றதும் நன்கு எழுதப்பட்டன என்றும் அறிஞர் பலர் கூறுப. தலைவர்கள் தத்தமக்குச் சிலை அமைப்பித்தனர். கோயில்களிலும் பல சிலைகள் நாட்டப்பட்டன; கப்பிற்றல் என்னும் குன்றில் நாட்டப்பட்ட காமதேவதையாகிய வீனஸ் என்னும் தெய்வத்தின் சிலை மிகச்சிறந்ததெனச் சிற்பவல்லோர் செப்புகின்றனர். அச்சிலையில் வீனஸ் என்னும் காமதேவதையை ஆடையற்ற ஏந்தினமுலையாளாகவும் அத்தன்மையை உணர்ந்து அகங்கரித்தவளாகவும் எழுதிய சிற்பி மிக வல்லோராதல்வேண்டுமென்பர். கோர்க்கியூலஸ் வெற்றிவேற்றடக்கையகை எழுதப்பட்ட சிலையுஞ் சிறந்தது. உரோமர் தம் யுக்தவரலாறுகளைச் சுதையால் படிவம் அமைத்தும் வருணிக்கின்றனர்.

[தொடரும்.]

இரும்புதல் என்னும் வைப்புத்தலம்.

[திருவாளர். வை. சுந்தரேசுவாண்டையாடவர்கள், ஆசிரியர், திருவையாறு.]

சைவசமயகுரவர்களாகிய நால்வராலும் அல்லது அவர்களுள் ஒவ்வொருவராலும் தனிப்பதிகம் பெற்றுள்ள சிவதலங்கள் பாடல் பெற்ற தலங்களென்றும், அவ்வாறு தனிப்பதிகமின்றிப் பொதுப் பதிகங்களிலேனும் வேறொரு தலப்பதிகங்களி னிடையிலேனும் வைத்துக் கூறியிருப்பவை, வைப்புத்தலங்களென்றும் கூறப்படும்.*

இத்தகைய வைப்புத்தலங்களில் இக்காலத்திற் பண்டைப் பெயர் சிதைந்தனவும், யாண்டுள என அறிதற்கும் இயலாதிருப்பன வும் பல. அவற்றையறிந்துகொள்வதற்குக் கல்வெட்டுக்கள் உதவி செய்கின்றன.

திருநாவுக்கரசரது திருவீழிமிழலைக்குரிய திருத்தாண்டகத் தால் †இரும்புதல் என்னும் ஒரு வைப்புத்தலம் உளது என்று பெறப்படுகின்றது.

* வைணவர் தலங்களைத் திவ்யதேசமென்றும் பாடல்பெற்றவற்றை மங்களாசாசனம் பெற்றவை யென்றும், வைப்புத்தலம் போன்றவற்றை (பாடல்பெறாத சிறந்த தலங்களை) அபிமான சேஷத்திரம் என்றும் கூறுவர்.

† பெரும்புலியூர் வீரும்பினார் பெரும்பா ழிய்யார்
பெரும்பற்றப் புலியூர்மூ லட்டா னத்தார்
இரும்புதலார் இரும்பூனை யுள்ளார் ஏரார்
இன்னம்ப ரார்நக்கோய் மலையார் இன்சொல்
கரும்பனையாள் உமையோடுங் கருகா ளூரார்
கருப்பறிய லூரார் கரவீ ரத்தார்
வீரும்பமார் இரவுபகல் பரவி யேத்த
வீழி மிழலையே மேவி னாரே.

[திருநாவுக்கரசர் தேவாரம். சைவசித்தாந்த சமாஜப் பதிப்பு. பக்கம் 412. செய்யுள் 6.]

இரும்புதலார்—இரும்புதல் என்ற ஊரில் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானார். இவ்வூரில் ஒரு பழைய சிவாலயம் இன்றும் நிலைபெறுடையதாய் உள்ளது.

அது பாண்டையதென ஆராய்வுழி, தஞ்சாவூர் ஜில்லா பாப நாசந்தாலுகாவில் பாபநாசத்திலிருந்து சாலியமங்கலத்திற்குப் போகும் பெருவழியில் உள்ள இரும்புதலை[†] என்ற ஊரே அத்தலம் என்பதை ஒரு கல்வெட்டுப் புலப்படுத்துகின்றது. இரும்புதல் என்ற ஊரே இக்காலம் ஐகாரச்சாரியை பெற்று இரும்புதலை என்று வழங்குகின்றது. அக்கல்வெட்டைக் கீழே குறிப்பிடுகின்றேன்.

*சவஸ்திஸ்ரீ திருமன்னிவளர இருநிலமடந்]தையும் போற் சயப்பா[வை]யுஞ் சீர்த்தனிச் செல்வியுந் தன்பெருந்தேவியராகியின்பு[றநெ]டுதியனாழியுள் இடைதுறை நாடுந் தொடர்வனவேலிப் படர்வனவாசியுங் சுள்ளிச்சூழ் மதிள் கொள்ளிப்பாக்கையும் நண்ணற்கரு முரண் மண்ணைக்கடக்கமும் பொருகடலீழத் தரைசர்த முடியும் ஆங்கவர்தேவிய ரோங்கெழில் முடியும் முன்னவர்பக்கல் தென்னவர் வைத்த சுந்தாமுடியும் இந்திரனாமுந் தெண்டிரை ஈழமண்டல முழுவதும் எறிபடைக் கோளர்மு[றைமையி]ற் சூடுங் குலதனமாகிய பலர் புகழ்முடியுஞ் செங்கதிர்மாலை[யு]ஞ் சங்கதிர் வேலைத் தொல்பெருங்காவல் பல்பழந் தீவுஞ் செருவிற்சி[னி]னவியிருபத்தொருகா லரைசுகளை கட்ட பாசராமன் மேவருஞ் சாந்தி ம[த்தீவர]ண் கருதி யிருத்திய செம்பொற் றிருத்தகு[முடி]யும் பயங்கொடு பழி[மிக] முயங்கியில் முதுகிட் டொளித்த சயசிங்க[ன்] அளப்பரும் புகழொடு பீடியல் இரட்டபாடி ஏழரை இலக்கமும் நவநெடு குலப்பெரு மலைகளும் மாப்பொரு தண்டாற்கொண்ட கோப்பரகேசரி பன்மரான ஸ்ரீராமேந்திரதேவர்க்கு யாண்டு பத் தொன்பதாவது அதிகாரிகள் காஞ்சிவாயிலுடையார் உதைய[ய] திவாகரன் தில்லையாவிபாரான ராஜராஜ மூவேந்தவேளார் எழுந்தருளிவித்த கிராதார்ஜுனதேவர்க்குத் திருவமுது உள்ளிட்டு வேண்டுந் நிவந்தகளு[க்]குஞ் சிறுதனத்துப் பணி மக்கள் உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜதேவர் எழுந்தருளுவித்த மஹாமேரு விடங்கர்க்கும் நம்பிராட்டியார்க்குந் திருவமுது உள்ளிட்டுவேண்டுந்

[* Taken from the South Indian Inscription Vol. II, Inscription No. 10. Pages 93 & 94.]

சி[வ]ந்தங்களுக்கும் உடையார் ராஜேந்திரதேவர்க்கு யாண்டு பத் தொன்பதாவதுவரை இவர்கள் வைத்த காசில் ஸ்ரீராஜராஜீஸ்வரத் தினினெழுந்தருளி இருந்த பரமசுவாமிக்கு மூலப்பிரத்தியாகைய சண்டேஸ்வரதேவர்பக்கல் பொலிசை ஊட்டுக்குக் கொண்ட ஊருங் கல்லில் வெட்டின நித்தவினோதவளநாட்டு ஆலூர்க் கூற்றத்து பிரம் தேயம் இரும்புதலாகிய மனுசுலச் சூளாமணி சதுர்ப்பேதிமங்கலத்துச் சபையார் அதிகாரிகள் காஞ்சிவாயிலுடையார் உதைய திவாகரன் தில்லையாளியார[ான] ராஜராஜமூவேந்தவேளார் எழுந்தருளுவித்த கிராதார்ஜுனதேவர்க்குத் திருவமுது உள்ளிட்டு வேண்டுந்நிவந்தங் களுக்கு வைத்த காசில் கொண்ட காசு தொண்ணூற்று நாலும் உடையார்[ர்] ஸ்ரீராஜராஜதேவர் எழுந்தருளிவித்த மஹாமேரு விடங்கர்க்கும் நம்பிராட்டியார்க்குந் திருவமுது உள்ளிட்டு வேண்டுந் நிவந்தங்களுக்குச் சிறுதனத்துப் பணிமக்கள் வைத்த காசில் கொண்ட காசு ஐஞ்ஞாற்றும் ஆக யாண்டு பத்தாவது பசான் முதல்கொண்ட காசு அறுநூற்றினால் காசு ஒன்றுக்கு ஆட்டை வட்டன் பலிசை நெல்லு முக்குறுணியாக சந்திராதித்தவல் ஆட் டாண்டுதோறும் ராஜகேசரியோடொக்கும் ஆடவல்லான் என்னும் மரக்காலால் தஞ்சாவூர் உடையார் பெரும்பண்டாரத்தே அளக்கக் கடவ நெல்லு நூற்றைம்பதின்சுலம்.

சில குறிப்புக்கள்.

இக்கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெற்றுள்ள கோப்பரகேசரி பன்ம ரான இராசேந்திரதேவன் தஞ்சைப் பெரியகோயிலை எடுப்பித்த முதலாம் இராசராச சோழன்மகன் ஆவன். இவனைக் கங்கை கொண்டசோழனென்றும் வழங்குவர். இவன் கி. பி. 1012-முதல் 1042-வரையில் சோழமண்டலத்தைச் சிறப்புடன் ஆண்டுள்ளான். இவ்வேந்தன் அரியணை ஏறிய பத்தாம் ஆண்டில் இக்கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பெற்றதாகும்.

இக்கல்வெட்டினால் நித்தவினோத வளநாட்டு ஆலூர்க்கூற் றத்து இரும்புதலாகிய மனுசுலசூளாமணி சதுர்ப்பேதிமங்கலத்துச் சபையார், இராசராசேச்சரத்து இனிது எழுந்தருளியிருந்த பரம சுவாமிக்கு மூலப்பிரத்தியாகைய சண்டேசுவர்பக்கல் அறுநூறு

காசை வட்டிக்குக் கொண்டுள்ள செய்தி குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. இதனால் இரும்புதலுக்கு மனுசுலசுளாமணி சதுர்ப்பேதிமங்கலம் என்ற வேறுபெயர் உண்டென்றும் புலப்படுகிறது.

ரித்தவினோதவளநாடென்பது தஞ்சை ஜில்லாவில் அரிசிலாற்றின் தெற்குப்பகுதியும், மன்றார்குடி தாலாகாவின் வடக்குப்பகுதியும், சும்பகோணத்திலிருந்து நீடாமங்கலத்திற்குப்போகும் பெருவழியின் மேற்குப்பகுதியும் தஞ்சாவூர்த்தாலாகாவின் கிழக்குப்பகுதியும் அடங்கிய நிலப்பரப்பாகும். ஆலூர்க்கூற்றம், கிழார்க்கூற்றம், பாம்புணிக்கூற்றம் முதலியன இவ்வளநாட்டின் உட்பகுதிகளாகவுள்ள சிலபகுதிகளாகும்.

ஆலூர்க்கூற்றமென்பது தஞ்சைஜில்லாவில் பாபநாசந்தாலாகாவில், தேவாரம்பெற்ற தலமாகிய ஆலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டுள்ள ஒரு சிறுநாடாகும். இரும்புதலை, அமுதர்வல்லி, முன்னியூர், விளத்தூர், செம்மங்குடி, பட்டம் என்னும் ஊர்கள் இக்கூற்றத்திலிருந்தன என்று கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன. ஈண்டுக் குறிக்கப்பெற்றுள்ள இவ்வூர்கள் ஆலூரைச்சார்ந்து இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளன.

இஃது இங்கனமாக, தஞ்சாவூர்ஜில்லா மாயூரந்தாலாகாவிட உள்ள இரும்புதலை என்ற ஊரே இந்த இரும்புதல் என்னும் வைப்புத் தலமென்று ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் கலைமகள் என்னும் திங்கள் இதழில் (தொகுதி பதினொன்று; பகுதி 55)ல் குறித்துள்ளார். மாயூரந் தாலாகாவில் இப்பெயர்கொண்ட ஊரே இல்லை. அதனால் அவர்கொண்ட கொள்கையும் வலியுடைத்தாயில்லை.

பழனிக்கோவை.

[௩௫-ஆந் தோததியின் சகுகூ-ஆம் பக்கந் தோடர்ச்சி.]

4. அருவிலையுரைத்தல்.

பெருகுங் குழகர் பழனியில் வையம் பெறினுமெமர்
சொருகும் புரிசுழல் சொற்கரும் பும்பிறர் துய்க்கக்கொடார்
பொருகுங் குமக்கொங்கை யானை விலைக்கும் பொருந்துவரோ
சருகுங் கொடார்கனி யீவார்கொல் வள்ளலென் சாற்றுவதே. ( )

புரிசுழற்பாங்கி யருவிலையுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—தலைமகளதருமையுணர்த்துதல்.

5. அருமைகேட்டழிதல்.

வானிட்ட வில்லைப் பசுங்கரும் பாமென்று மத்தகயந்
தானெட்ட மட்டுங்கை நீட்டுதல் போலத் தளர்திகண்டா
யானிட்ட வன்புக் கருள்வேள் பழனியன் னாளிதழ்ச்செந்
தேனிட்ட முங்கொங்கைப் போகமுந் தேர்ந்தெண்ணித் தேம்புநெஞ்சே. ( )

குரிசிலுமாங்கவ ளருமைகேட்டழிந்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—ஆற்றாமையீங்குதல்.

6. தளர்வறிந்துரைத்தல்.

தாழையின் சூழலை நெட்டுயிர்க் கால்கொண்டு தான்மலர்த்தி
மாழையுண் கண்கொண்டு வாரியைப் பூரித்து மாமுதலின்
கிழையுங் கீண்டவை வேலோர் பழனித்தன் கேளிர்ப்புல்லி
யேழையென் னுஞ்சொற் றனக்கே புதுக்கின ளேந்திழையே.(199)

கொண்டுநீக்கெனக் குறித்துரையதனா

லொண்டொடிப்பாங்கி யுணர்த்தியது.

7. குறிப்புரைத்தல்.

செம்மணி வண்ணர் பழனிச்செவ் வேள்செந்திற் செல்வியென்னே
யும்மனை நின்னது பந்துக ளுன்னதென் னஞ்சுகத்தோ

டிம்மணிப் பாவைக ளுன்னதென் றியாவுமென் கைக்கொடுத்து
மம்மரிற் கண்கொடென் மார்பணிந் தாண்முத்து மாலையுமே. (200)

நெறிப்புறுகுழலி குறிப்புரைத்தது.

இவையிரண்டிற்கும் மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—உடன்போக்
குணர்த்துதல்.

8. அருமையுரைத்தல்.

தடக்கும்ப தந்திக் கிலையார்வை யாபுரித் தையல்கொங்கை
வடக்கும்பம் பொய்யிடை மெய்தளிர் நொய்தடி வைகும்மெம்மூர்
கடக்கும்பல் காத்தங்கைச் செண்டோ டனிச்சங்கட் டார்கடத்தே
நடக்கும்புல் லன்றிக் கிடக்கும்புல் லோவில்லை நன்னுதலே. (201)

செல்லநர்வளமையு மெல்லியன்மென்மையு
நகரின்சேய்மையும் இஃதெனவுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—இளிவரல். பயன்—தலைமகணியையுரைத்தல்.

9. ஆதரங்கூறல்.

வெய்யிற்கு நீழல் கொடாதென் றுடம்பை வெறுப்பவர்போற்
பையிற் படுமணி தூய்ப்பாம்பு வேங்கடம் பண்ணையன்றோ
கையிற்கொள் வேலர் பழனியன் னுள்குழற் காரில்வண்டு
பெய்யற்பண் பாட மலர்கூட்டி நீகொண்டு பேர்ந்திடிவே. (202)

நின்னோடிவள்வரின் மன்னாதரத்தா
லன்றறம்புன்றட மாமாவென்றது.

10. இறந்துபாடுரைத்தல்.

அரசைச் சுரர்க்கருள் போதர மாதருக் கையம்பெய்வோன்
முரசைச் சிதைத்தவென் வேலோர் பழனியின் மொய்பலவன்
புரசைக் களிற்றண்ண னீடுண்டு டிவள்பொங்கு பாற்கடனீ
விரசைத் தெளிபுனல் யாறாகச் செல்லுமிம் மெல்லியலே. (203)

கடலும்யாறுங் கவின்றலன்னீர்
மடமகடன்னொடு மன்னனுமென்றது.

இவையிரண்டிற்கும் மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—உடன்போக்கு
வற்புறுத்தல்.

11. கற்புநலனுரைத்தல்.

பொற்புக் குமார் பழனிநல் லாயுயிர் போல்வளர்நாண்
கற்புக்கொவ் வானிறைப் பெண்பூண் கலமுங் கடைப்புணர்ப்புஞ்
சொற்புக்க நெஞ்சென்று மானிலை வேலியுந் தொன்மரமு
மற்புக் கிமையும் விழியுமொப் பாமவற் றந்தரமே. (204)

நிலவுநகையார் செலவுதுணிய வுலகியல்பாங்கி யுரையாடியது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—தலைமகனுடன்போக்குநெர்வித்தல்.

12. துணிந்தமைகூறல்.

மாவலன் செய்கைதேர் வேந்தன்செய் தென்ன வணர்சூரவாற்
பாவைநின் கூந்தற்கென் கைவினை செய்வர்பண் டண்டருய்வா
னேவிய வேலர் பழனியி னீப்பின்றி யேழ்பிறப்பும்
பூனிரை நீர்திரை போலே விரவும் புரவலரே. (205)

ஆங்கவன்றுணியும் பாங்கியுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—தலைமகனுடன்போக்குநெர்ந்தமையுணர்த்து
தல்.

13. துணிவோடுவினாத்தல்.

உடம்பிட்ட நீழலுங் கண்ணீருண் ணீரு முழலும்வெண்டேர்த்
தடம்பட்ட தென்றலு மாறலை நட்புந் தருஞ்சரம்போக்
கிடம்பட்ட சங்கன் மருகோர் பழனிநம் மேந்தன்மனங்
கடம்பட்ட யானைசென் றுங்கெண் ணு மாறென்ன காரிகையே. ()
அண்ணல்செலுஞ்சர நண்ணரிதென்ன நலங்கெழுமடந்தை கலங்கலுற்றது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—ஆற்றமைநீக்குதல்.

14. போக்கறிவித்தல்.

மதன்பூவைக் காய்ந்தன்பர் கற்பூவை வேய்ந்தவன் மார்பிலுட
னிதம்பூதி பூசத் தழுவும் பிரான்பழ னிப்பெதும்பாய்
பதம்பூ ணிலாமறு நீர்நான் பழியஞ்சும் பாவிநம
ரிதம்போத னோதினு மீயா ரிதேகடத் தேற்றுவதே. (207)

வலனுயர்வேலோன் செலவுதுணிந்தமை

பூக்கொடியறியப் பாங்கிபகர்ந்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—உடன்போக்குமாட்சிமைப்படுத்தல்.

15. நாணழிந்துவருந்தல்.

முன்னு ளநந்தன் முடியாற் கவித்த கொடுமுடிகள்
 சின்னாபின் னஞ்செயுங் காற்றாற் றெறித்தெனச் செம்மண்பாற்
 பொன்னாடு காவலர் வையா புரிக்குகர்ப் போற்றலர்போ
 லென்னு னெனக்குமுன் கற்பாலப் பாற்குடி யேகின்றதே. (208)

நாணிணுங்கற்புப் பேணுவதாதலிற்
 சேணிடைச்செலவு தேமொழிதுணிந்தது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—உடன்போக்குவலித்தல்.

16. துணிவேடுத்துரைத்தல்.

பாற்குடு தீண்டப் பயந்தோர்பின் னாற்றிப் பருகுவபோன்
 மாற்குடு கோதை துணிந்தாள்வெற் பாமயில் வாய்க்கறுட்டு
 மேற்குடு நாகந் தொடும்வேள் பழனியின் மெல்லவைக்கும்
 காற்குடுன் னோடெய்திற் காற்குடென் றேன்சொல் கருத்துட்கொண்டே.

செலவுறுதுணிபைத் தலைவற்கிசைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அது. பயன்—உடன்போக்கு வற்புறுத்தல்.

17. குறியிடங்கூறல்.

நிகளஞ் சூர்க்ககல் வித்தோர் பழனி நெடுந்தகைபூ
 மகளஞ்ச நின்மனத் தாமரை வாழ்பவள் வார்குழல்போல்
 முகுளஞ்சனச்சுடரோன்வெய்யில்போன்மையின்மொய்யிருள்காண்
 வகுளஞ் சிதறு மலரோசைக் கெம்மை மகிழ்விப்பதே. (210)

கொலைமலிவேலோய் கூரிருட்குறியிற்
 சிலைதுதலானைச் செறிகொண்டென்றது.

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது.

18. அடியொடுவழிநீளந் தவனுளம் வாடல்.

பரலொன் நகத்தியன் போற்கட லேழும் பருகுமென்ன
 நிரலொன் நழற்கட நீந்துமென் றுற்பிள்ளை நீயென்னையோ
 பொரலென்ற சூர்மொய் கடந்தோர்வை யாபுரிப் பூந்துறைநீர்ச்
 சிரலென் நடிக்கடி துள்ளுமன் றோமங்கை சீறடியே. (211)

பெய்வனையோடு பெயர்ச்சிதுணிந்தோன்
 அவ்வழற்கடம்பொறு தவளடிக்கென்றது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—நெஞ்சொடுசாவுதல்.

19. கோண்டுசென்மய்த்தல்.

இன்னம் பலநலந் தெய்வந் தாத்தக்க தேர்த்தங்கிங்கே
மன்னும்பொன் மூதெயில் சூழ்வரு வோருற்கை வட்டமொப்பார்
மின்னும் புயலுமொப் பார்துயில் வாய்பவர் வேலுடைவேள்
பொன்னம் பழனியெய் தார்மனம் போலும் புதையிருளே. (212)

பாவையைக்காட்டி மேவாப்பணித்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—தலைமகளைத் தலைமகனுடன்படுத்தல்.

20. ஓம்படுத்தல்.

மறைதிறங் கோடினும் வான்முகில் வெள்கினு மால்வரைப்பூட்
டறைதிறந் தன்பனை யாள்வேள் பழனியி லாண்டகைநீ
முறைதிறம் பாதொரு நாள்போற் றுருவன் முழுநிலைபோ
னிறைதிறம் பாதரு ளாநிற்பை யாலெங்க ணேரிழைக்கே. (213)

மையடைகுழலைக் கையடைகொடுத்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—ஓம்படுத்தல்.

21. வழிப்படுத்துரைத்தல்.

சங்கினுட் பட்ட தரளம் வெளிப்படத் தக்கதன்றே
மங்கல தூரியம் வான்கொடி தேர்தந்தி வாட்படைகொண்
டுக்கள்செவ் வேள்பழ னிப்பதி சேருக வொல்லையியான்
இங்கவ்வை கவ்வை பொதியாயந் தீர்த்தும்மை யெய்துவனே. ( )

வார்குழலியை வழிப்படுத்தி

பூர்வருபாங்கி யுடம்பாடுரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—அழுகை. பயன்—தான்றவிர்த்தல்.

22. மெல்லக்கொண்டகரீல்.

நற்கலை வாணியை நாவேந்தும் பூவுந்தி நான்முகன்போற்
கற்கலன் யான்மெல்ல மெல்லடி பாவுமுற் கானகராய்
வற்கலை மேகலை மான்பெற்ற மான்கொண்கர் வண்பழனி
முற்கல வத்திரு பாற்சிறை போல்வையு மொய்பொழிலே. (215)

மெலிவுதீரச் செலவுகொண்டகன்றது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—தலைமகனையபர்வகற்றுத்தல்.

23. அடலேடுத்துரைத்தல்.

புள்ளினை யீட்டியென் கைவேறலைப்படப் போர்விழியாய்
நள்ளிலர் நாற்படை யாறங்க மேறுண்ட நாகமன்றே
வள்ளி மணூளர் பழனி நும் மையர் வரிலஞ்சுவென்
றெள்ளிய யானைக்குத் தூங்கினு மோங்கினுஞ் சேவகமே. (216)

மாற்றவர்வனையினு மேற்றமர்தொடரினுந்
தோற்றிலனென்னச் சரிகுழற்குரைத்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—தன்வலிபுணர்த்தி யாற்றுவித்தல்.

24. அயர்வகற்றல்.

மயிலேறு பாகர் பழனிநல் லாய்வன் சுரஞ்சுருங்கிற்
றயிலேறு மூறு பொறுத்தோர்துன் னூசுக்கு மஞ்சுவரோ
வெயிலேறு கானலன் றுண்ணீ ரதுவனம் வேவதன்று
சூயிலேறு மாந்தளிர்க் காவது சேர்வதெங் கோனகர்க்கே. (217)

வெவ்வழற்கடத்துத் தெவ்வடுவேலோன்
கொவ்வைவாயினைக் கவ்வைகடர்த்தது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—தலைமகளை யயர்வகற்றல்.

25. நெறிவிலக்கிக்கூறல்.

கொதித்தநெவந் நீருண்ட மாலையுங் கொல்லுலைப் பொற்பணியும்
விதிர்த்தென மாது நிறந்தேம்பி னுலைய வேடர்படை
யதிர்த்தெதிர்த் தாறலைக் குங்கடஞ் செல்லரி தாழியின்வாய்த்
துதித்தவை யாபுரிச் சேய்நீபென் றேறடினன் சூரனுமே. (218)

நெறியிடைக்கண்டோர் நின்மடமாதொடும்
வெறிகமழ்தாரோய் மேவிவணன்றது.

26. கண்டவர்மகிழ்தல்.

ஒருகா விவட்கவ னன்பாற்பின் போம்வென்கி போரொருகான்
முருகாருங் கூந்தல் விடலைபின் போங்கதிர் முன்னும்பின்னும்
வருகால் விழுநிழல் போல்வா ரிவரும்வை யாபுரிவே
ளிருகால் தொழார்செல்லு மிவ்வாறெவ் வாறிகந் தெய்துவரே. ( )

சுரத்திடைக்கண்டோர் கருத்திடைமகிழ்ந்தது.

இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—விலக்குதல்.

27. வழிவினையாடல்.

அன்பா லயர்பழ னிக்கந்த வேண்மயி லன்னபொன்னே
யுன்பாலை யம்பினன் சும்பிடுங் காட்சியை யூட்டுவித்தாய்
வன்பாலை யாறவிங் கேவந்துன் வார்த்தைமென் பாலையெனக்
கின்பா லையில்விக்கி விச்சரம் போமிந்த மாத்திரைக்கே. (220)

வல்லழற்கடத்துக் கல்லுறழ்தோளவன்

மெல்லியலோடும் வினையாடியது.

மெய்ப்பாடு—உவகை. பயன்—மகிழ்தல்.

28. நகரணிமைகாட்டல்.

துப்புக் கடைவடி வேலோர் பழனித்தொல் லோயினியோ
ரப்புக் கடையெல்லைக் கப்பா லணங்கின் கணங்குழைதாய்க்
கொப்புக் கடைகடைக் கண்போலிக் சூன்றிகந் தாற்புகுந்தீர்
வைப்புக் கடையென்னும் வார்கட லார்க்கும் வளம்பதியே. (221)

மின்னகுகாரென மன்னனைக்கண்டோர்

நன்னகரணிமை நவின்றுகாட்டியது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—இடமணித்தென்றல்.

29. நகர்காட்டல்.

நன்னகர்க் கேதன வாதன மார்ப்பநன் கோபுரமா
மின்னிடைப் பெண்ணைச்செவ் வேள்பழ னிக்கிரி வேட்பதற்குப்
பொன்னணிச் சீர்நல்கிக் காரென்னு மாமன் பொழிபுனல்போல்
மன்னரு விக்கணம் பாய்வது பார்மதி வாணுதலே. (222)

அகனெறிகடந்த தகைமடமாதர்க்

கிகலடுவேலோன் நகர்காட்டியது.

30. பதிபரிசுரைத்தல்.

தென்றவிங் குற்ற தமிழையுஞ் சாந்தையுந் தேடிவரு
மன்றது காவிது வானோர்க் கமிர்தென்ன வாள்விடுசெய்
சூன்றது துன்றுமிப் பைந்தோ ரணங்குக வேள்பழனி
முன்றினின் வேள்பரிப் பந்தியிற் றோன்றுவ மொய்குழலே. (223)

பதியின்பாங்கு மதிதுதற்கிசைத்தது.

இவையிரண்டிற்கும் மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—இடங்காட்டுதல்.

31. செவிலிதேடல்.

மெய்த்தாய்ப் பணையுள் விளைகரும் பாய்ப்பெண்கள் வேலிநடு
வைத்தாய்நின் காவல் வனக்கிள்ளை யாய்க்கந்தர் வண்பழனி
கைத்தாயர் கைப்பங் கயத்தன்ன மாய்நின் றகன்றெவனோ
கொத்தாரும் பூநறை நீங்கலிற் றேங்கிய கோல்வளையே. (224)

மெல்லடிசெல்லும் விளைவிளைநினைந்து
செல்லல்சேர்பாங்கியைச் செவிலிவினாயது.

மெய்ப்பாடு—மருட்கை. பயன்—தலைமகட்குற்றதுணர்தல்.

32. அறத்தோடுநிற்பல்.

கடங்கலுழ் யானைக் கிளையார் பழனியிற் கண்ணன்விடுந்
தடங்கரைப் பூவை யுபமன்னு வீசற்குச் சாத்துதல்போன்
மடங்கலொப் பாடுனாரு வன்றருந் தார்கொண்டு வண்டலின்வாய்
நுடங்கிடை பாவைக்குச் சூட்டினள் வான்பிறை நோன்பினன்றே.

படைத்துமொழிகளவிபிற் பாங்கிசெவிலிக்
கடுத்தவையீதென் றறத்தொடுநின்றது.

மெய்ப்பாடு—பெருமிதம். பயன்—உடன்போக்குணர்த்துதல்.

33. கற்புநிலைக்கிரங்கல்.

கருப்பாற் கடத்திய வேல்வேள் பழனியிற் காலமிதன்
றருப்பாற் கமழ்முலைக் காயினு மொன்றுண் டமிழ்சுனைவாய்த்
திருப்பாற் கடலிற் றிருவைக்கொண் டேந்துஞ்செந் தாமரைபோல்
விருப்பாற் கரத்தெடுத் தாற்கினி யாளென்னல் வேண்டுவதே. (226)

பொற்புறுபேதை கற்புநிலைகேட்டுச் செவிலிதன்னிற் கவலைகூர்ந்தது.

மெய்ப்பாடு—உவகையைச்சார்ந்த அழகை. பயன்—தலைமகனதுகற்
பினைப் பாராட்டி யாற்றுகைநீங்குதல்.

34. கவன்றுரைத்தல்.

வண்ணக் கலாபர் பழனியன்னு னென்னல் வந்திளங்கன்
றுண்ணச் சாரந்த புனிற்றொவொப் பேனை யுராயதெல்லா
மெண்ணத் தகாதவள் புன்முரன் மென்னடை யின்முழை
கண்ணுக்கு ணிற்பவும் யாண்டுச்சென் றுளென்ன காரணமே. (227)
மகணிலையுள்கி வளர்த்தோண்மெலிந்து திகழ்நிலைமழுங்கித் தேம்பலுற்றது.

35. அடிநீனைந்தீரங்கல்.

வில்லுமிழ் வேலர் பழனியில் யாம்பெற்ற மெல்லியல்கால்
கல்லுறை பெய்து கதிர்காய் சுரமுங் கடக்குங்கொலாம்
வல்லுடை மாரன் நளிர்வாளைச் சங்கக் குறட்டின்வவ்விக்
கொல்லுலைக் காய்ச்சி யெடுத்தடித் தாலன்ன கொள்கைகொண்டே.

மெல்லடிநடையும் வல்லழற்கடமுங்
கைத்தாய்நீனைந்து சித்தந்தளர்ந்தது.

இவையிரண்டிற்கும் மெய்ப்பாடு-அழகை. பயன்-ஆற்றாமையீங்குதல்.

36. நற்றாய்க்குரைத்தல்.

ஒருவாவென்போர்வைக்குள்வெச்சென்றபள்ளியுணர்ந்துழிக்கய்
வெருவா வழம்பிள்ளை வெள்ளறி வாற்கந்த வேள்பழனி
மருவாரி லெம்மைவஞ் சித்தது.....மகள் வாய்திறந்து
திருவாத ஆரர்முன் நேரரைச் சாய்த்த திறமொக்குமே. (229)

மங்கைதன்செய்தி மனப்படச்செவிலி
நங்கைகளென்ன நற்றாய்க்குரைத்தது.

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது.

37. நற்றாய்வருந்தல்.

சிறைவளர் நாளெய்த்த தாய்தந்தை நீக்குங் குரீஇச்செய்கைபோற்
பொறைவள ரெம்மையில் வாயத்தைத் தோழியைப் புந்திரெகிழ்ந்
திறைவள மிந்திரற் கீந்தோர் பழனிக்கொ ரேதிலன்பின்
குறைவளர் பாலைசெல் கொம்பைவம் பேபெற்றுக் கொண்டனமே.

கைத்தாய்புகல மெய்த்தாய்வாடியது.

மெய்ப்பாடும் பயனும் அது.

[தொடரும்.]

T. K. இராமா நுஜையங்கார்,
உதவிப்பத்திராசிரியர்.

ஸ்ரீ: ம தி ப் பு ரை .

திவ்வியப்பிரபந்தஸாரம்:—இது, ஆனந்தலிகடன்பத்திரிகையில் ஸ்ரீமான். பி. ஸ்ரீ. அவர்களால் அருமையான பல கட்டுரைவடிவமாக எழுதப்பட்டுவந்து இப்பொழுது புத்தகரூபமாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கிறது.

இதன் ஆசிரியர், ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்வியப்பிரபந்தங்களையும் அவற்றின் விபாக்கியானங்களையும் திவ்யஸூரி சரிதம் முதலான குருபரம்பரைநூல்களையும் சரித்திர ஆராய்ச்சி முடிபுகளையும் கொண்டு ஆராய்ந்து ஆழ்வார்களின் சரித்திரச்சுருக்கம் போலவும் திவ்வியப்பிரபந்தநூலாராய்ச்சியுரை போலவும் தோன்றும் படி நவீனகாவியச்சுவைவிரவிய தமிழ்நடைபற்றி இதனை எழுதியிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

இதனுள், ஆழ்வார்கள் அருளிய தமிழ்ப்பாசரங்களின் அருமைபெருமைகளும் அவர்கள் மனோபாவங்களும் அவர்கள் பகவத்பக்திபரவசராய் ஒழுகும் பான்மைகளும், பகவானை அவர்கள் அனுபவிக்கும் பிரகாரங்களும் பகவத்பாகவத விஷயங்களில் அவர்களுக்குள்ள ஈடுபாடுகளும் பகவத்பாகவத தாஸ்யபாவ முதலான வைஷ்ணவதர்ம தத்வங்களும் மற்றும் பல நூன்முடிவான பொருள்களும் அறியக்கிடக்கின்றன.

இடையிடையே சந்தர்ப்பங்களுக்கேற்ற வருணனைகளும் கற்பனைகளும் படிப்பவர்க்கு மகிழ்ச்சியளிக்கத்தக்கன.

ஆழ்வார்களுடைய பிரபாவங்களையும் திவ்வியப்பிரபந்தங்களின் பிரபாவங்களையும் அறிந்துகொள்ளாத தமிழர்களுள் அவற்றை அறிந்துகொள்ளுவதற்கு இது சாதனமாயுள்ளது.

கற்றோர் கல்லார் எல்லாரும் விரும்பிப் படிக்கத்தக்க புத்தகங்கள் எழுதுதற்கு இதுவும் ஒரு மாதிரியாய் அமையலாம்.

இதன் விலை ரூபா 2. வேண்டுவோர் சென்னை ஆனந்தலிகடன்காரியாலயத்திற் பெறலாம்.

உ

ஊஸ மகாகவி இயற்றிய
அபிஷேக நாடகம்.

௩௫-ஆம் தொகுதியின் ௪௪௦-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

ஆரூவது அங்கம்.

(பிறகு மூன்று வித்தியாதாரர்கள் அரங்கிற் புகுதல்.)

எல்லோரும்:—நாங்கள் இருக்கிறோம். ஓ! நாங்களிருக்கிறோம்.

முதலவன்:—

ஐக்ஷாகுவஸவிவஹொஜ்ஜுதீபகெதாஃ
இக்ஷ்வாகுவம்மிசத்தாக்கே ஒளிர்சிற கொடிபோன்றவரும்,
இரண்டாமவன்:—

ராரிஷ்ய ராவணவபாய க்யுதொஷ்யிஷ்யு |
இராவணனை வதைக்கமுயலுகிறவருமாகிய இராமபிரானுடைய,
மூன்றாமவன்:—

ஸஹ்ராஷிஷஸ-நகூத-ஹிஹவஷ்யிஷ்யு
போரைக் காணவிரும்பிய மனத்தையுடையவர்களாக,
எல்லோரும்:—

பூவா வயம் ஹிவிவதஃ ஸிஷாராக் பூத-ஹிண-ப்யு ||

இமயமலையின் சிகரத்திலிருந்து மிகவினரந்து இங்கு வந்திருக்கிறோம்.

முதலவன்:—சித்திரரத! இந்தத் தேவர்கள் தேவருஷிகள் வித்தர்கள் வித்தியாதாரர்கள் முதலானவர்கள் ஆகாயம் முழுவதையும் மறைத்துவிட்டார்கள். ஆதலால் நாம் இவர்கள் குழுவைவிட்டு விலகித் தனியே இஷ்டப்படி ஓரிடத்தில் இருந்துகொண்டு இராமராவணயுத்தத்தைப் பார்ப்போம்.

பிதுங்கினவிழிகளும் கடித்த உதடுகளும் வாய்ந்த குரூரமுகங்களுடையனவாயும், வச்சிராயுதத்தால் அடிபட்ட மலைகளைப்போன்றனவாயும் இந்த அரசக்கர்கூட்டங்கள் வீழ்த்தப்படுகின்றனவே!

மூன்றாமவன்:—நீவீர இருவீரும் இவர்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

நிஸிதவிஜயவஹா: க்ரோயவிஸாரிதாஶ்ர
விஜயவிக்ரதஜிஷ்டா நீயஜீரீ-ஓதகஹா:!

ஹரிமணவதிஸெந்யம் ஹந்தகாரி: ஸரிஶாஶ
ரஹலி விக்ரதவஶ்ர ராஶ்ரலா: ஸவதஶ: ||

கூர்மையுள்ளவையும், ஒளியுள்ளவையுமான கத்திகளைத் தரித்தவர்களும் வெளுத்த கடைப்பற்களையுடையவர்களும், நீலநிறமுடைய மேகங்கள் போன்றவர்களும், நானாபக்கங்களிலும் வானரப்படையைக் கொல்லவிரும்பியவர்களும், அவசரமாய்த் தலைகளைத் திருப்பிக்கொண்டவர்களுமாக அரசக்கர்கள் வந்திருக்கிறார்களே!

முதலவன்:—ஓ!

வாணா: வாஶ்யுஷெ ராஶ்ரஸெவ-ஶநரெஷ-
அரசக்கரால் வானரரீது பாணங்கள் வீழ்த்தப்படுகின்றன;

இரண்டாமவன்:—

ஸெஹா: ஶ்ரீஷ்யுஷெ வாநரெஸெந-ஶீஷெஷ-
வானரர்களால் அரசக்கர்மேல் மலைகள் எறியப்படுகின்றன;

மூன்றாமவன்:—

ஶுஷ்யுஷெஷெஷெஷெ-ஶநுஸவ்யுஷெஷெ-
முஷ்டிகளால் குத்துவதாலும் முழங்கால்களால் தாக்குவதாலும்,

எல்லோரும்:—

ஶ்ரீஸிஶ்யுஷெஷெ: ஸவ்யுஷெஷெ: ஶுஷ்யுஷெ: ||

இராவணனால் எறியப்பட்டதும், பிரளயகாலத்து இயமனைப் போன்றதுமான வேலாயுதமானது சிறந்த வில்லாளியான இராம பிரானால் புன்சிரிப்புடன் இரண்டாகத்தறிக்கப்பட்டதே!

இரண்டாமவன்:—ஓ! இராமபிரானுடைய ஒளியே!

வணஷா ராவணஜீசி-ஓதாசு வொணயாரா விநிஃஸ்யதாஃ!

விலாணி ராசிசாலாடி வாஸியாரா வ்யஷம் பயா ||

இராவணனாகிய மேகத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட சாவரிசைசுகள், இராமபிரானையடைந்து விடையின்மீது விழுந்த மழைத்துளிகள்போற் காணப்படுகின்றன.

மூன்றாமவன்:—

சுநகூரவி தவாவம் தீக்ஷிஷ்யே சீவ்யம்

ரணஸிரஸி ஸுவொரா வொணஜாஹம் விய-ஓதூநா |

ரணமதசிவியாதம் ராவணம் யாதி வஜ்யாஹம்

மஜவதிசிவ சிதம் தீக்ஷிஷ்யே வொஷ்யே சீவெஷ்யம் ||

பொற்கட்டமைந்தவில்லை விரைந்து வளைத்துப் போர்முனையிற் கொடிய பகழிக்கூட்டங்களைத் தொடுக்கிறவனும், இராதத்தில் ஏறிக்கொண்டு எதிர்நோக்கிவருபவனுமான இராவணனை மதங்கொண்டயானையைக் கூரியபற்களையுடைய சிங்கம் எதிர்ப்பதுபோல் ஸ்ரீராமபிரான் பாசாரியாகவே எதிர்த்துச்செல்லுகிறார்.

எல்லோரும்:—இந்த இடம் ஒளியால் விளங்கிக்கொண்டிருப்பது போலும்.

முதலவன்:—போரில் சாதனங்களின் ஒற்றுமையில்லையென்று ஐயுற்ற தேவேந்திரன் 'மாதவி'யால் நடத்தப்படுகிற இராதத்தை அனுப்பியிருக்கிறான்.

இரண்டாமவன்:—நெருங்கிவந்த மாதவியைக் கண்டு அவன் வசனத்தால் இராமபிரானும் இராதத்தில் ஏறினார்.

மூன்றாமவன்:—இவரோவெனில்,

ஸாரவரஜபடிவ-காரணெழுவீடு

விதிஸுதநாஸகரெ ரயெ விவாதி ।

ரஜநிவரவிநாஸகாரணெ ஸு

ஸூவாரவயாய யயா வாரா கவழீ-1 ।

முற்காலத்திற் சடாதரான பரமசிவன் முப்புரங்களையும் அழிப்பதற்காக எவ்வாறு தெய்வத்தன்மையுள்ள தேரில் இவர்ந்து விளங்கினாரோ, அவ்வாறே, தேவேந்திரனுடைய வெற்றிப் பெருமைக்கு ஏதுவாயும் அசுரர்களை நாசஞ்செய்வதாயும் உள்ள இரத்தத்தின்மீது இராமபிரான் அரக்கர்களுடைய அழிவுக்குக் காரணமாக இருந்துகொண்டு விளங்குகிறார்.

முதலவன்:—ஓ! பெரிய போர் நிகழ்கிறது.

ஸாரவரவரிவீ தகீவ்வாணெ

நாவரெநெஃதெயொஃ ஸஜீக்ய யாஃயு ।

விர தவிவியஸஸூவா தெரிதெ

ஹரிவரராஃஸஸெஸெநிகாஃ ஸூதாஸு ॥

சரங்களால் சூழப்பட்டதும் கூர்மையுள்ள அம்புகள் உள்ளதுமாக, மானிடசிரேட்டருக்கும் அரக்கனுக்கும் இடையில் நிகழ்கிற போரைக் கண்டு, தாங்கள் இடைவிடாமல் பலவகையான ஆயுதங்களைப் பொழிந்துகொண்டு நடத்தின போரை நிறுத்தி விட்டு, வானரப்படைகளும் அரக்கப்படைகளும் (அசைவற்று) நின்றுவிட்டன.

இரண்டாமவன்:—ஓ! ஆச்சரியம்!

வாரீவிரெதெள வரிவத-காரெநள

ரயெ ஸூதெள வானமணாநு வரினெள ।

ஸூரஸூஜாரெயெ-காரணெ ஃஹெனெள

ஸூய-காவிவெளெ நஃஸி ஸூரினெள ॥

வெவ்வேறுவகையான நடைகளுடன் (அங்குமிங்கும்) சுழல் கிறவர்களாயும், இராதங்களிவிருந்து அம்புக்கூட்டங்களைப்பொழிகிற வர்களாயும் உள்ள இவர்கள், தங்களுடைய ஒளியால் உலகத்தை எரிப்பவராய் இரண்டுபரிதிகள் வானிற் சுழல்வதுபோல் விளங்குகிறார்கள்.

முன்றமவன்:—நீங்கள் இராவணனையும் நோக்குவீர்களாக;

ஸரொஹீ-ஃபிவெமெ மஹ-பாநு சிடி-யிதூ

யஜம் வாவி ஸீவ்யம் வவெநாஹிஹ.க்யு |

சிஹடி-ராணவஷ-ஃம் ஸ்யஜஜஃ நடிஜஃ

ஹஸஃதம் ந்யுடிவம் ஹ்யஸம் ஹீஷயஜ்யு ||

மிக்க வேகமுடைய அம்புகளால் புரவிகளைக் கொன்றும், கொடியை விரைந்து முறித்தும், பெரிய சரமழையைப் பொழிந்தும், ஆரவாரித்தும் புன்சிரிப்புடையவரான மானிட அரசரை மிகவும் அச்சுறுத்தும் இராவணனையும் காண்பீர்களாக.

முதலவன்:—

ஸூநாக்யூரணவாசிநீக்யுததநஃ

கிஃலிசு ஸிஸிஸூஸ்யு வெவ

தீவ்யம் வாணசிவெக்யு ரக்யூநயநொ

சியூஹஸ-ஃய-ஃவ்ய-ஃம் |

வ்யுஃம் சிாதலிநா ஸ்யயம்நாவதி

டி-தூஸ்யுடிவா லீய-ஃவாநு

க்யூஃம் ஸஃஹிதவாநு வராஸ்யூசிஜி-ஃம்

வெவதாசிஹம் வாயி-ஃவம் ||

பல இடங்களையும் ஆக்கிரமிப்பதால் குறுகிய மேனியுடன் சற்று இளைப்பாறியும், உக்கிரமான சரத்தைப் பார்த்துச் சிவந்த கண்களுடன் நண்பகற் பரிதிபோல் ஒளிர்வரும் மாதலியால் சற்றுத் தேற்றப்பட்டவரும் பூமிக்கரசரும் வீரருமான இராம பிரான் மிகுந்தகோபத்துடன், வீண்போகாததான பிரும்மாஸ்திரத்தைத் தொடுத்துவிட்டார்,

இராவணனைப் போரில் என்னுடைய பாணங்களின் வேகத்தால் வதைத்தும், நற்புக்தியுள்ள விபீஷணனை இலங்கைக்கு அரசனாகச் செய்தும், பெரிய வீரசரிதங்களையுடைதான பிரதிஜ்ஞை என்ற கடலைக் கைகளாற் கடந்தும், லீதைக்கு ஆறுதல் சொல்லுவதற்காகப் பந்துக்களுடன் நான் இப்போது இலங்கையுட் செல்லுகிறேன்.

இலக்குமணன்:—(அரங்கிழ்புகுந்து) ஆரியர் வெற்றிபெறுக. ஆரிய! ஆரியை உம்மிடம் வருகிறார்.

இராமன்:—குழந்தாய்! இலக்குமண!

சுவாயாஜுஹி வெவெடிஹ்யா உஷிதாயா ரிபுக்யெ |

டிஸ-நாசு லாஹ்ய-தம் லெய-ஓ ரிந்யூ-பெ-வாராயிஷ்ய-தி ||

அபாயத்தால் பகைவன்விட்டில் அடைபட்டிருந்தவளான, வைதேஹியைக் காணும்விஷயத்தில், என்னுடைய ஊக்கத்தைச் சினம் தடுக்கிறதே.

இலக்குமணன்:—ஆரியரின் ஆணைப்படி. (வெளியேறுதல்)

விபீஷணன்:—தேவரீர் வெல்க.

வனஷா ஹி ராஜ்ஜஸுவ யசி-வக்ஷீ

தஜாஹூவீயெ-ஃண விய-ஓ தஜு-வா |

வக்ஷீ: வாரா வெத்யுகூவய்யு-தவ

தவ ப்ரஸாஜாசு லசி-வஸ்யி-தா லா ||

ஏ! அரசே! உம்முடைய அறக்கிழத்தி, உம்முடைய தோள் வலிமையால் துன்பத்தைவிட்டவராய், முற்காலத்தில் அசுரர்களின் குலத்திலிருந்து வழுவந்தவரான இலக்குமீதேஹியைப் போல், வந்து இதோ உம்மை அடைந்திருக்கிறார்.

இராமன்:—அரக்கனால் தொடப்பட்டதால் மாசடைந்தவளாயும், இக்குவாகுலத்துக்குக் களங்கம்விளைவித்தவளாயுமுள்ள

அவள் அங்கேயே இருக்கட்டும்; இலங்கையரசே! தந்தையான தசரதமஹாராஜரை உத்தேசித்தால் அவள் என்னைக் காணத் தகுந்தவளல்லள். மேலும்,

ஜீரீநா ந லீகாயெ-ஷு வுரூஷு விஷயெஷுவெவெ !
நீவாரயதி யொ ராஜநு ஸ திசு ரிவாரந்யா ||

ஏ! அரசே! அகாரியத்திலும் விஷயங்களிலும் மூழ்குகிற புருஷனை எவன் தடுக்கிறானோ அவனே நண்பன்; அப்படியில்லா விடில் அவன் பகைவனே.

விபீஷணன்:—தேவரீர் கருணைசெய்யவேணும்.

இராமன்:—இதற்குப் பிறகும் என்னைத் தொந்தரவுசெய்வது உனக்குத் தகுதியன்று.

இலக்குமணன்:—ஆரியர் வெல்க; ஆரியரின் எண்ணத்தை அறிந்தபிறகு ஆரியை அக்கிதியில் மூழ்குவதற்குத் தேவரீருடைய அநாமதியை எதிர்பார்க்கிறார்.

இராமன்:—அந்தப் பதிவிரதை விரும்பியவாறு செய்வாயாக.

இலக்குமணன்:—ஆரியரின் ஆணைப்படி. (சற்று நடந்து) ஹா! கஷ்டம்!

விஜயாய லெஷூர் ஸௌஹ ஸுதூவாய-ஸ்யு ஸாலந்யூ
யபி-ஸௌஹானரெந்யூ வுஜிஷெ-பாயபெத 88 ||

தேவியின் தாய்மையைத் தெரிந்தும், ஆரியரின் ஆணையைக் கேட்டும், என் புத்தியானது அறத்துக்கும் அன்புக்கும் நடுவே இருந்து ஊசலாடுவதுபோலும். யார் அங்கே?

அநுமன்:—(அரங்கிற்புகுந்து) குமாரர் வென்றிபெறுக.

இலக்குமணன்:—அதுமானே! ஆரியர் இவ்வாறு கட்டளை யிடுகிறார். உமக்கு வலிமையிருக்குமானால்,

அநுமன்:—இவ்விஷயத்தில் குமாரருக்கு என்ன யோசனை?

இலக்குமணன்:—என் யோசனை வீணே; நாமோ ஆரியரின் விருப்பப்படி நடக்கவேண்டியவர்கள். நாம் செல்வோம்.

அநுமன்:—சுமாரரின் ஆணைப்படி. (வெளிச்செல்ல)

இலக்குமணன்:—(அரங்கிற்புகுந்து) ஆரியர் கிருபைபுரியவேண்டும். ஆரிய! விரதை! விரதை! ஆரியையோவெனில்,

விக்ஷிதஸ்தவசூடாபிக்ஷா

ஐயநதிஹாஸு விஸுதஜீவிதாஸா।

ஸூரிஜிஹ தவ நிஷ்டமம் உ க்யூதா

பூவிஸுதி வடிவநம் படுபெவ ஹம்வீ ॥

மலர்ந்த தாமரைமலர்மாலையோன்றவரும், உயிர்வாழவேண்டுமென்ற ஆசையை ஒழித்தவரும் ஆன தேவியார் உம்முடைய சிரமத்தை வீணாகச் செய்து தாமரையோடையில் பேடையன்னம் புகுவதுபோல் இங்கே தீயில் விரைந்து குதித்துவிட்டார்.

இராமன்:—ஆச்சரியம்! இலக்குமண! தடுப்பாயாக, தடுப்பாயாக.

இலக்குமணன்:—ஆரியரின் கட்டளைப்படி.

அநுமன்:—(அரங்கிற்புகுந்து) தேவியர் வெல்க.

வனஷா கநகரிவெவ ஐயநாசு வபி-தபூலா।

வாவநா வாவகம் பூவ்யு நிவி-காரா ஸுவாமதா ॥

எல்லோரையும் தூயராக்கவல்ல தேவி, நெருப்பிலிறங்கியபின் ஒரு வேறுபாடும் அடையாதவராய் உலையிற் காய்ச்சிய பொன்மலை போல ஒளிமிக்கவராகத் தோன்றுகிறாரே!

இராமன்:—(புன்சிரிப்புடன்) என்ன? என்ன?

இலக்குமணன்:—ஓ! விரதையே!

சக்கிரீவன்:—(அரங்கிற்புகுந்து) தேவியர் வெற்றிபெறவேண்டும்.

கொநுபவெஷ ஐவனீரீராய ஜநகாதுஜா ।

புணரீராகுவஃ ஸஃஹுதொ ஜயதொ ஹவ்யவாஹநாக் ॥

ஒளிக்கிற அக்கினியிலிருந்து உயிர்த்திருக்கிறவரான ஜனக நந்தினியைத் தாங்கிக்கொண்டு எல்லோராலும் வணங்கத்தகுந்த உருவத்துடன் எவரோ எழுகிறாரே!

இராமன்:—ஓ! இவர் அக்கிநிபகவான். இவரிடம் நாம் செல்வோம்.

(எல்லோரும் அவர்பக்கம் செல்லுதல்)

(ஸீதாதேவியைத் தாங்கிக்கொண்டு அக்கிநிபகவான் அரங்கிற் புகுதல்.)

அக்கிநி:—இவர் பகவான் நாராயணனே! (நெருங்கி) தேவரீர் வெற்றிபெறுக.

இராமன்:—பகவானே! வணக்கம்.

அக்கிநி:—தேவேசர் என்னை வணங்குவது உசிதமன்று.

ஊர் மூலீஷ ராஜேஷு! ஸவஹொகநிஷுதா ।

சுவாவாஸிஷுதா ஸுஜா ஜநகீ வுரூஷுதா ॥

புருஷோத்தமரே! அரசர்க்கரசே! எல்லா உலகத்தாலும் வணங்கத்தகுந்தவராயும், பாவமற்றவராயும் குறைவில்லாதவராயும் தூய்மையுள்ளவராயும் இருக்கிற இந்த ஜானகிதேவியைப் பெற்றுக்கொள்வீராக. மேலும்,

ஊர் ஹவதீர் ஹகீர் ஜநகாதுஜா ।

ஸா ஹவஹநுபூஷா ரீநுஷீ தநுரீஷுதா ॥

இந்த ஜனகநந்தினியை இலக்குமிதேவியென்று தெரிந்துகொள்ளும்; இவர் மானிடவுருவங்கொண்டு இப்போது உம்மை அடைந்திருக்கிறார்.

இராமன்:—அருள்புரியப்பெற்றேன்.

ஜாநகாவிவ வெவெஷ்யாஃ ஸாவிதா யுகிசெகநா |

புத்யாய-ஃ ஹி லொகாநாபெவபெவ ஃயா க்யுத்யு ||

புகைக்கொடியையுடைய அக்கிநிபகவானே! வைதேஹியின் தூய்மையைத் தெரிந்துகொண்டும், உலகம் நம்பும்பொருட்டே என்னால் இவ்வாறு செய்யப்பட்டது.

(திரைக்குள் கந்தருவர் பாடுதல்)

(மூன்றிலகுக்கும் காரணரான பகவான் நாராயணனுக்கு வணக்கம்)

ஹ்ரீ தெ ஹ்யடியம் ஜமசுத்யவதெ!

ஸாப்யுஸ கொவஸுவ

நெத்யு வசுத்யிவாகரௌ ஸாரவதெ!

ஜ்ஹாவ தெ ஹாரதீ |

ஸஹ ஹெந்யுரீரூஷணம் த்ரிஸுவநம்

ஸ்யஷ்டம் ஸ்தயெவ ப்ரஹொ

ஸீதெயம் ஜஹஸம்ஹவாமயரதா

விஷுஹ்வாநு ம்யஹ்யுத்யு ||

ஏ! மூன்றிலகத்துக்கும் நாயகனே! தேவேசனே! பிரபுவே! உம்முடைய இருதயம் பிரமதேவன்; சினம் உருத்திரன்; கண்கள் சந்திரசூரியர்கள்; நா ஸரஸ்வதீதேவி; பிரமன் இந்திரன் முதலிய தேவகணங்களுடன்கூடின மூன்றிலகமும் உம்மாலேயே படைக்கப் பெற்றன; இந்தச் சீதாதேவி தாமரைக்கோவிலில் விளங்குகிற இலக்குமியே; நீரோ திருமால்; இவரைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

(மறுபடியும் திரைக்குள் மற்றவர் பாடுதல்)

ஸீதெயம் ஹி ஜஹொ வராஹவஸுஷா

ஹெரிஸ்தெயெவொஹ்யுதா

விக்ரானம் ஸுவநத்யுயம் ஸாரவதெ!

வாஷ்யுயெண ஸ்தயா |

விபீஷணன்:—

தீதூரப் புகிஜ்ஞாணவிராஹவெழடி
 ஸம்பூர்வா றெவீம்வ வியகுதவாவூழ்,
 றெவெவெஸிவெஸூ க்யகாவிஷெகொ
 விவாதி ஸுஷெ நவவீவ வஜூ: ||

வஞ்சினக்கடலைக் கடந்தும், பாவமற்றவரான தேவியை அடைந்தும், தேவர்கள் எல்லோராலும் அபிஷேகம் செய்யப் பெற்றவராய், நிர்மலமான ஆகாயத்தில் சந்திரன் விளங்குவதுபோல் இப்பொழுது இராமசந்திரன் விளங்குகிறார்.

(பிறகு முடிசூட்டப்பெற்ற இராமன் வீதாதேவியுடன் அரங்கிற் புகுதல்)

இராமன்:—குழந்தாய்! இலக்குமண!

யெநாஹம் க்ய கரீமவபூகிஸரொ ஹூர்வாஸநாரொவிதொ
 வ்யுவாயா: வ்யபஜிஹூதா ந்யவதிநா விநூவிஷெகம் க்யதம்:
 வ்யகூ றெவெவகிம் மெதந மூர்ஸூர்வா வ்யக்யகூதம் ஸாம்பூதம்
 தெவெ நவாடிஷெவ நம்வ ஹூஷெநவாபூர்வாவிஷெகம் க்யதம்: ||

மங்கலச்சரடு கட்டப்பெற்றும், சிம்மாசனத்தில் ஏற்றிவைக்கப்பெற்றும், சிற்றன்னைக்குப் பிரியம்செய்ய விரும்பியவரான எந்த அரசரால் பட்டாபிஷேகம் நிறுத்தப்பட்டதோ, தெய்வகதியை யடைந்தவரான அந்தத் தந்தையாராலேயே மனமகிழ்ந்து இன்று நான் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பெற்றேன்.

அக்கிரி:—மங்களவதனரே! மகேந்திரனுடைய ஆணையால் பரதசத்துருக்கிரர் முதலியவர்கள் தேவரீரிடம் வந்திருக்கிறார்கள்.

இராமன்:—பகவானே! களிப்படைந்தேன்.

அக்கிரி:—அமுதத்தைப் பருகியவர்களான மகேந்திரன் முதலிய தேவர்கள் உமக்கு ஆசுகூறுகிறார்கள்.

இராமன்:— அருள்புரியப்பெற்றேன்.

அக்கிரி.—மங்களவதனரே! உமக்கு என்ன செய்யவேண்டும்? எது விருப்பம்?

இராமன்:—பகவான் அருள்புரியப்பெற்றேன். இதற்குமேல் எதை விரும்புவேன்?

(பாதவாக்கியம்)

ஊவனூரஜலொ மாவம் வரவக்ரூம் பூசாஜிதம் ।

உலாபிவி பிஹீம் க்ரூதாம் நாராஜலிஹிம் பூசாஜிதம் ॥

பசுக்கள் தூய்மையுடையனவாகுக; பகைவர்கூட்டங்கள் சாந்தியை அடைக; இந்தப்பூமி முழுவதையும் நம் இராஜஸிம்மர் ஆட்சிபுரிக.

(எல்லோரும் வெளியேறல்.)

ஆறவது அங்கம் முற்றிற்று.

அபிஷேகநாடகம் முற்றுப்பெற்றது.

V. S. ராமஸ்வாமி சாஸ்திரி, B.A., B.L.

மதுரை.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து
1937-ஆம்நாடு மேமாத வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்	வரவு		செலவு	
	1937 மே	1936 மே	1937 மே	1936 மே
I GENERAL SECTION :				
(1) மாதச்சந்தாவகையில் அடியற் கண்டபடி வரவு:—				
a. தேவகோட்டை மகா-ா-ஸ்ரீ ராம. அரு. அரு.ராம. அருணை சலம் செட்டியாரவர்களிடம் இருந்து ஒருவருக்கு ஒரு ரூ. 100			125 8...	
b. புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டி வீருந்து 1937-ஆம்நாடு மே மாதச்சந்தா வரவு ரூ 50			2 15 3	
(3) தபால், தந்தி வகையிற்செலவு			2.....	

c. மதுரை மகா-ரா-புரீ R. M. கோபாலகிருஷ்ணகேகா லு ரவர்களிடமிருந்து இரண்டு மாதங்கட்கு வரவு ரூ 20

ஆக ரூ 170

(2) சங்கமாடீச அலகராசேலவுக காக ஸ்ரீமான். T. C. ஸ்ரீநீக் வாஸையங்கார் B.A., B.L. M.L.C. அவர்களிடமிருந்து Temporary Loan வரவு .

(3) சங்கக் காலியீடத்துக்கு மாபத வாடகை வரவு ...

(4) Miscellaneous வரவு ...

மொத்தம் ரூ ...

II EDITORIAL SECTION :

சங்கப்பதிப்புத்தகங்கள் விநியோகத்தில் வரவு ...

170

100

30

112

301

110

170

100

30

112

301

110

(4) சங்கமாடீச சிவ்வறைவேலை கள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி வபண்டியகூலிவகையிற் செலவு.

மொத்தம் ரூ

II EDITORIAL SECTION:

(1) ஹெ ஜீஸ் சிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செலலாக்கியது ...

(2) சங்கப்பதிப்புத்தகங்கள் அச்சிடுச்சம்பந்தமாக ஸ்டேடெஷ னெரி கண்டிண்டன்லிவகையிற் செலவு.

(3) ஹெ சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி, பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.

(4) தபால் சந்திவகையிற் செலவு

88

138

15

85

31

74

8

199

77

15

9

9

8

1

71

19

மொத்தம் ரூ ...

III PRESS SECTION :

(1) சங்கவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி வகையில் வரவு.

79

(2) றெடிவேலைகள் சம்பந்தமாக பைண்டிங் கூலி வகையில் வரவு

4

மொத்தம் ரூ ...

83

68

III PRESS SECTION :

(1) அச்சாபீஸ்பிப்பந்திசன்கூச்சம்பளம் செல்லாகியது ...

64 13 10

(2) றெடி ஆபீஸ் Stationery Contingencies வகையில் செலவு.

5

மொத்தம் ரூ ...

69 13 10

44 13

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ. ...	495	2	3	417	6	6	407	14	10	193	12	9
மார்ச் ஆரம்பத்திலிருந்த செய்குப்பு ரூ. ...	637	6	11	377	8	11	*724	10	4	601	2	8
ஆகமொத்தம் ரூ. ...	1132	9	2	794	15	5	1132	9	2	794	15	5
<p>*By M. R. C. C Bank Pass Bk. in current account Rs. 500-0-0 Amounts under suspense account as per vouchers from staff 108-0-0 Cash on hand Rs. 121-10-4</p>												
											724-10-4	

குறிப்பு:—மேல்கண்ட விவரப்படி நிம்மரதமுடியில் மீதி இருப்பு ரூ. 724-10-4 தவிர, ஆபீஸ் முறைக்காரர உள்வரை:—மதுரை M. R. C. C. Bankல் டெபாசிட்
Fixed Deposits வைக்கப்பட்டவை முறைக்கர் (1) ரூ. 25011-5-0. (2) ரூ. 1050. (3) ரூ. 1001; மதுரைமீதுள்ள இயற்கைவாங்கி டெபாசிட் Fixed Deposits
வைக்கப்பட்டவை முறைக்கர் (1) ரூ. 10000. (2) ரூ. 10000. (3) ரூ. 5000. காரணத்தால் மொத்தம் ரூ. 5000. காரணத்தால் டெபாசிட் வைக்கப்பட்டவை முறைக்கர்
கண்டில் டெபாசிட் வைக்கப்பட்டவை முறைக்கர் ரூ. 1200 ஆகும்.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 3-6-'37.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 2-6-'37.

மதுரைத்தமிழ்சங்கத்தின்

1937-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாத வாவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வாவு		விவரம்	செலவு	
	1937 ஜூன்	1936 ஜூன்		1937 ஜூன்	1936 ஜூன்
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION: -		
(1) மாதச்சந்தாவகையில் அடியிற்கண்டபடி வரவு: -			(1) சங்கம் மாணஜ்மெண்டாபீஸ் சிப்பந்திகளுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	98.....	
a. புதுக்கோட்டை ஸ்டேட்டிஸ்டிக்ஸ் 1937-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதச்சந்தாறு 50			(2) சங்கக்கலாசாலை உபாத்தியாயர்களுக்குச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	280.....	
b. மகா-நா-பூ E. M. கோபாலகிருஷ்ணச்சோலாரவர்களிடமிருந்து 1937 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் முதல் ஜூன் முதல் சந்தாவரவு ரூ 30			(3) சங்கக்கலாசாலை மாணவர்களுக்குப் போஷணைக்காகச் செல்லாக்கியது. ...	91 7 2	
			(4) Stationery contingencies வகையிற் செலவு ...	3 9 6	

5	சங்கக்கட்டிடத்தில் Flush out Lubrine கட்டுவதற்காக முனிசிபாலிட்டிக்கு Supervision, etc., charges கட்டியது. ...	812 ...				
	(6) தபால் தந்திவகையிற் செலவு	2 ...				
	(7) சங்கமாடிக் கில்லறைவேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு.	3 8 ...				
	மொத்தம் ரூ ...	487 4 8	263 11 9			
II EDITORIAL SECTION:						
	(1) ஷே ஜபீஸ் சிப்பந்திகட்டுச் சம்பளம் செல்லாக்கியது ...	42 4 2				
	(2) சங்கப்பதிப்புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக ஸ்டேஷனரி கண்டிண்டன்லி வகையிற் செலவு ...	14 10 9				
	(3) சங்கப்பதிப்புத்தகங்கள் அச்சிடும் சம்பந்தமாக அச்சுக்கூலி பைண்டிங்கூலிவகையிற் செலவு	77 ...				
	(4) தபால், தந்திவகையிற் செலவு.	11 ...				
	மொத்தம் ரூ ...	144 14 11	155 14 10			

6.	மகா-நா-ஸ்ரீ திரு. நாராயணையங்காரவர்களிடமிருந்து 1936-ஆம் ஆம் (ஹி) நவம்பர் மசம்பர் மாதங்களில் சந்தாவரவு ரூ 20	100				
	ஆக ரூ 100					
(2)	சங்கமாடிக் அலாசர்செலவுக்காக ஸ்ரீமாத். T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்கார் B.A., B.L., M.L.C., அவர்களிடமிருந்து Temporary Loan வரவு ...	200				
(3)	சங்கக்காலியிடத்திலிருந்து வரவு ...	30				
(4)	Miscellaneous வரவு ...	1 3 ...				
	மொத்தம் ரூ ...	331 3	100 5			
II EDITORIAL SECTION:						
(1)	சந்தமி திப்புத்திரிகைக்குச் சந்தாவகையில் வரவு ...	2 ...				
(2)	சங்கப்பதிப்புத்தகங்கள் அச்சுக்கூலி வரவு ...	103 15 ...				
	மொத்தம் ரூ ...	105 15 ...	140 1 9			

III PRESS SECTION:

(1) சங்கலேகைகள் சம்பந்தமாக
உச்சகட்சியில் வரவு

77 8

(2) ஷே. டேலிகைகள் சம்பந்தமாக
பைபண்டிங் கூலி வகையில்
வரவு

8

மொத்தம் ரூ ...

80 8

80 6

6

III PRESS SECTION:

(1) அச்சாப்டீஸ் சிப்பந்திகட்குச்
சம்பளம் செலவாகியது

26

(2) ஷே. ஆபீஸ் Stationery
contingencies வகையில் செலவு.

5 13

மொத்தம் ரூ. ...

31 13

52 15

...

ஆகமொத்தம் வரவு ரூ ...	517,10 ...	320,12 9	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	664 ...	7	472 9 7
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த செலவு ரூ ...	724,10 4	601 2 8	மாத முடிவில் நீதி இருப்பு ரூ ...	*578 3 9	9	449 5 10
ஆகமொத்தம் ரூ ...	1242 4 4	921 15 5	ஆகமொத்தம் ரூ ...	1242 4 4	4	921 15 5
<p>*By M. R. C. C. Bank Pass Book in current account Rs. 500- 0- 0 Amounts under suspense account as per vouchers from staff 75- 0- 0 Cash on hand Rs. 3- 3- 9</p>						
				578- 3- 9		

ஆதிபூ-மேல்கண்ட விவரப்படி இம்மாதமுடிவில் மீதி இருப்பு ரூ. 578-3-9 தவிர, ஆயில் ஓரணக்கணக்காக உள்ளவை:—மதுரை M. R. C. C. Bank உட்கணக்கில் Fixed Deposits வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற முடிவாகிகள் (1) ரூ. 25011-5-0; (2) ரூ. 1050-0-0; (3) ரூ. 1001; மதுரை நிதிநிலையத்தில் உட்கணக்கில் Fixed Deposits வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற முடிவாகிகள் (1) ரூ. 10000; (2) ரூ. 10000; (3) ரூ. 5000; சாலைக்குடி மாசாசா-க்கு வ. அடி. ரூ. 5000; சாலைக்குடி மாசாசா-க்கு வ. அடி. ரூ. 5000; சாலைக்குடி மாசாசா-க்கு வ. அடி. ரூ. 5000; சாலைக்குடி மாசாசா-க்கு வ. அடி. ரூ. 5000.

Audited and found correct,
V. S. RAMASWAMI, AUDITOR, 3-7-'37.

LAKSHMINARAYANAN,
MANAGER, 2-7-'37.